

ตัวอย่างการประเมินผลนานาชาติ PISA

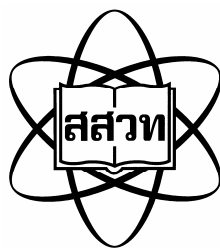
การอ่าน

PISA

PISA Thailand
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ตัวอย่างการประเมินผลนานาชาติ PISA

การอ่าน

โครงการ PISA Thailand

โดย

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ร่วมกับ

ORGANISATION for ECONOMIC CO-OPERATION and DEVELOPMENT

- ชื่อหนังสือ** ตัวอย่างการประเมินผลนานาชาติ PISA: การอ่าน
- ชื่อผู้แต่ง** โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ISBN** 978-611-7235-03-0
- จำนวนพิมพ์** 1,000 เล่ม
- ปีที่พิมพ์** 2552
- จัดพิมพ์และเผยแพร่โดย**
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)
924 ถนนสุขุมวิท แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
โทรศัพท์ 0-2392-4021
โทรสาร 0-2381-0750
Website: <http://www.ipst.ac.th>

- พิมพ์ที่**
ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์
457/6-7 ถนนพระสุเมรุ แขวงบวรนิเวศ เขตพระนคร กรุงเทพฯ 10200
โทรศัพท์ 0-2282-6033
โทรสาร 0-2280-2187

คำชี้แจง

จุดมุ่งหมายหลักของการจัดการศึกษาทุกระบบ คือ การเตรียมเยาวชนให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ มีศักยภาพ และมีความสามารถในการแข่งขันได้ในอนาคต การให้การศึกษาที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายจึงต้องให้นักเรียนสามารถใช้ความรู้ในชีวิตจริง สามารถคิด วิเคราะห์ และแก้ปัญหาได้ ดังนั้นการเตรียมเยาวชนให้สามารถดำเนินชีวิตและมีส่วนร่วมในสังคมที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นพื้นฐาน ที่ส่งผลกระทบต่อทุกชีวิตในทุกระดับ ทั้งตัวบุคคล ในอาชีพการงานและในสังคมวัฒนธรรม ทำให้บุคคลสามารถรับรู้และตัดสินใจประเด็นปัญหาของสังคมที่เกิดจากผลกระทบของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างมีความรู้ความเข้าใจ มีส่วนร่วมในสังคมระดับ ชุมชน ระดับประเทศ และระดับโลก อย่างเต็มภาคภูมิ

โครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA (Programme for International Student Assessment) เป็นโครงการประเมินผลในระดับนานาชาติที่สำคัญ จึงขอแนะนำหลักการ กรอบโครงสร้าง ตลอดจนตัวอย่าง ข้อสอบการอ่านของโครงการนี้ โดยข้อสอบในแต่ละข้อนั้นระบุลักษณะเฉพาะของข้อสอบและร้อยละของนักเรียน ประเทศต่างๆ ในเอเชียที่ตอบถูก เอกสารนี้จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่ช่วยให้ครูนำไปใช้เป็นแนวทางในการวัดและ ประเมินผลความรู้และทักษะของนักเรียน เพื่อเป็นการเตรียมเยาวชนให้มีคุณภาพและมีศักยภาพในการแข่งขัน ในเศรษฐกิจโลก

โครงการ PISA ประเทศไทย

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สารบัญ

	หน้า
การรู้เรื่องการอ่านของ PISA	1
การอ่านตามนิยามของ PISA.....	1
วิธีการวัดความรู้และทักษะการอ่านของ PISA	1
ลักษณะของแบบทดสอบ	2
เกณฑ์การจำแนกระดับความรู้และทักษะการอ่าน ของ PISA	3
ตัวอย่างข้อสอบการอ่านของ PISA	5
ทะเลสาบขาด	7
ใช้หัวดี	11
รอยฟันสีบนกำแพง	17
แรงงาน.....	21
องค์การระหว่างประเทศ PLAN.....	26
อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ	29
สบายๆ กับรองเท้าสำหรับวิ่ง.....	32
ของขวัญ.....	36
อัมมันต์้า กับดัชเชส.....	45
แคนโค.....	52
เทคโนโลยีทำให้จำเป็นต้องมีกฎใหม่	55
อ้างอิง	59

การรู้เรื่องการอ่านของ PISA*

การอ่านตามนิยามของ PISA

PISA ให้นิยามการรู้เรื่องการอ่าน (Reading literacy) ไว้ว่า หมายถึง ความรู้และทักษะที่จะเข้าใจเรื่องราวและสาระของสิ่งที่ได้อ่าน ดีความหรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่าน และประเมิน คิดวิเคราะห์ ย้อนกลับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการส่งสารสาระอะไรให้ผู้อ่าน ทั้งนี้เพื่อจะประเมินว่านักเรียนได้พัฒนาศักยภาพในการอ่านของตนและสามารถใช้การอ่านให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความเป็นไปของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่เพียงใด เพราะการประเมินของ PISA นั้นเน้น **“การอ่านเพื่อการเรียนรู้”** มากกว่าทักษะในการอ่านที่เกิดจากการ **“การเรียนรู้เพื่อการอ่าน”** และ PISA ประเมินผลเพื่อศึกษาว่านักเรียนจะสามารถรู้เรื่องที่ได้ อ่าน สามารถขยายผลและคิดย้อนวิเคราะห์ความหมายของข้อความที่ได้อ่าน เพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ของตนในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวางทั้งในโรงเรียนและในชีวิตจริงนอกโรงเรียน

นิยามเรื่องการอ่านของ PISA จึงมีความหมายกว้างกว่าการอ่านออกและอ่านรู้เรื่องในสิ่งที่อ่านตามตัวอักษรเท่านั้น แต่การอ่านยังได้รวมถึงความเข้าใจเรื่องราวสาระของเนื้อความ สามารถคิดพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของการเขียน สามารถนำสาระจากข้อเขียนไปใช้ในจุดมุ่งหมายของตน และทำให้สามารถมีส่วนร่วมในสังคมสมัยใหม่ที่มีความยุ่งยากซับซ้อนขึ้น ด้วยการสื่อสารจากข้อเขียน PISA 2000 ได้ใช้ข้อสอบ 141 ข้อ เป็นตัวแทนของภาระกิจการอ่านที่นักเรียนอายุ 15 ปี จะต้องพบและใช้ในอนาคต

วิธีการวัดความรู้และทักษะการอ่านของ PISA

ในการทดสอบการอ่าน นักเรียนจะได้รับข้อความต่างๆ หลากหลายแบบด้วยกันให้อ่าน แล้วให้แสดงออกมาว่ามีความเข้าใจอย่างไร โดยให้ตอบโต้ ตอบสนอง สะท้อนออกมาเป็นความคิดหรือคำอธิบายของตนเอง และให้แสดงว่าจะสามารถใช้สาระจากสิ่งที่ได้อ่านในลักษณะต่าง ๆ กัน ได้อย่างไร

องค์ประกอบของความรู้และทักษะการอ่านที่ประเมิน

PISA เลือกที่จะประเมินโดยใช้แบบรูปการอ่าน 3 แบบด้วยกัน ได้แก่

ก) การอ่านข้อเขียนรูปแบบต่างๆ

PISA ประเมินการรู้เรื่องจากการอ่านข้อความแบบต่อเนื่อง ให้จำแนกข้อความแบบต่างๆ กัน เช่น การบอก การพรรณนา การโต้แย้ง นอกจากนั้น ยังมีข้อเขียนที่ไม่ใช่ข้อความต่อเนื่อง ได้แก่ การ

* ดร.สุณีย์ และคณะ (2547). ความรู้และทักษะของเยาวชนไทยสำหรับโลกวันพรุ่งนี้. หน้า 9-12. พิมพ์เผยแพร่โดย สสวท.

อ่านรายการ ตาราง แบบฟอร์ม กราฟ และแผนผัง เป็นต้น ทั้งนี้ ได้ยึดสิ่งที่นักเรียนได้พบเห็นในโรงเรียน และจะต้องใช้ในชีวิตจริงเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่

ข) สมรรถนะการอ่านด้านต่างๆ 3 ด้าน

เนื่องจาก PISA ให้ความสำคัญกับการอ่านเพื่อการเรียนรู้ มากกว่าการเรียนเพื่อการอ่าน นักเรียนจึงไม่ถูกประเมินการอ่านธรรมดา (เช่น อ่านออก อ่านได้คล่อง แบ่งวรรคตอนถูก ฯลฯ) เพราะถือว่านักเรียนอายุ 15 ปี จะต้องมึทักษะเหล่านั้นมาแล้วเป็นอย่างดี แต่ PISA จะประเมินสมรรถภาพของนักเรียนในแง่มุมต่อไปนี้

- 1) ความสามารถที่จะดึงเอาสาระของสิ่งที่ได้อ่านออกมา (Retrieving information) ต่อไปจะใช้คำว่า **"ค้นสาระ"**
- 2) ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความสิ่งที่ได้อ่าน คิดวิเคราะห์เนื้อหา และรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ในชีวิตหรือในโลกที่อยู่ (Interpretation) ซึ่งต่อไปจะใช้คำว่า **"ตีความ"**
- 3) ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความสิ่งที่ได้อ่าน คิดวิเคราะห์เนื้อหา และรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ ในชีวิตหรือในโลกที่อยู่ พร้อมทั้งความสามารถในการประเมินข้อความที่ได้อ่าน และสามารถให้ความเห็น หรือโต้แย้งจากมุมมองของตน (Reflection and Evaluation) หรือเรียกว่า **"วิเคราะห์"**

ค) ความสามารถในการใช้การอ่าน

PISA ประเมินความรู้และทักษะการอ่านอีกองค์ประกอบหนึ่ง โดยดูความสามารถในการใช้การอ่าน ที่ว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะของข้อเขียนได้มากน้อยเพียงใด เช่น ใช้นวนิยาย จดหมาย หรือซีวีประวัติเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ใช้เอกสารราชการหรือประกาศแจ้งความเพื่อสาธารณประโยชน์ ใช้รายงานหรือคู่มือต่างๆ เพื่อการทำงานอาชีพ ใช้ตำราหรือหนังสือเรียน เพื่อการศึกษา เป็นต้น

ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบทดสอบทั้งหมดประกอบด้วยภารกิจที่ต้องอ่าน (Reading tasks) หรือข้อสอบ ซึ่งแปลเป็นภาษาของประเทศที่เข้าร่วมโครงการ ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างอายุ 15 ปี ที่เป็นตัวแทนของประเทศ อ่านและตอบคำถาม โดยจัดชุดข้อสอบ (Test battery) ข้อสอบทุกชุดมีความยากง่ายและมีความตรงที่ตรวจสอบและวัดความเชื่อมั่นเปรียบเทียบกันแล้วโดยใช้ IRT (Item Response Theory) ข้อสอบหนึ่งชุดที่นักเรียนแต่ละคนสอบนั้นจะมีข้อสอบประมาณ 37 - 38 ข้อ ให้นักเรียนทำใช้เวลา 2 ชั่วโมง

เกณฑ์การจำแนกระดับความรู้และทักษะการอ่าน ของ PISA

การตัดสินว่าระดับความรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำหรือระดับสูงเพียงใด PISA ได้กำหนดกรอบและเกณฑ์ความรู้และทักษะการอ่านไว้เป็นระดับต่าง ๆ 5 ระดับ ดังนี้

การอ่านระดับ 5 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านถึงระดับ 5 คือผู้ที่สามารถ จัดการกับข้อเขียนสิ่งที่ยากและซับซ้อน เช่น แสดงว่าสามารถอ่านข้อเขียนที่มีสาระยากๆ และที่ไม่ค่อยพบในข้อเขียนทั่วไป แสดงให้เห็นว่าสามารถเข้าใจ แปลความตีความข้อเขียน สามารถอ้างอิงหรือเชื่อมโยงสาระที่อ่านกับวัตถุประสงค์หรือภาระกิจของตน และสามารถวิเคราะห์และประเมินการเขียนอย่างวิพากษ์วิจารณ์ สามารถคาดการณ์ หรือสร้างสมมติฐานจากสิ่งที่ได้อ่าน และดึงเอาความรู้มาสร้างเป็นแนวคิดของตนได้ แม้จะสิ่งนั้นจะไม่คุ้นเคยหรือไม่ใกล้เคียงกับสิ่งที่คาดหวังไว้ก็ตาม

การอ่านระดับ 4 นักเรียนที่แสดงว่ามีทักษะระดับ 4 สามารถอ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาก บอกตำแหน่งของสาระต่างๆ ในเรื่องที่ได้อ่าน สามารถตีความและแปลความจากข้อเขียนที่ค่อนข้างซับซ้อน สามารถประเมินและวิเคราะห์ทั้งเนื้อหาและรูปแบบของการเขียน แล้วสะท้อนออกมาเป็นปฏิกิริยาตอบสนอง หรือเป็นแนวความคิดของตนเองโดยมีข้อเขียนที่อ่านเป็นหลัก

การอ่านระดับ 3 สามารถอ่านเข้าใจเนื้อหาที่ค่อนข้างยาก กล่าวคือ สามารถบอกสาระสำคัญและตีความจากข้อความที่มีความซับซ้อนพอสมควร และมีจุดเน้นที่เด่นชัดหลายจุด และสามารถเชื่อมโยงความรู้เข้ากับเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน สามารถประเมิน และวิเคราะห์รูปแบบและสาระของสิ่งที่ได้อ่านได้ในระดับปานกลาง

การอ่านระดับ 2 นักเรียนที่มีความชำนาญในการอ่านอยู่ที่ระดับ 2 มีความชำนาญในการอ่านในระดับพื้นฐาน กล่าวคือ สามารถอ่านและบอกสาระได้ต่อเมื่อข้อความที่อ่านค่อนข้างเด่นชัดตรงไปตรงมา สามารถอ้างอิงหรือเปรียบเทียบ หรือเชื่อมโยงกับสิ่งที่เคยรู้ได้ในระดับต่ำ ประเมินและวิเคราะห์ได้ในระดับพื้นฐาน

การอ่านระดับ 1 ระดับนี้ถือว่าเป็นการอ่านระดับต่ำที่สุด นักเรียนจะจัดการกับการอ่านได้ในภารกิจที่ง่าย ๆ เช่น อ่านแล้วรู้ว่าสิ่งที่อ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร สามารถบอกหรือค้นสาระสำคัญได้เพียงอย่างเดียว สามารถเชื่อมโยงข้อเขียนที่ได้อ่านกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของตนได้น้อย ไม่สามารถอ้างอิงหรือเปรียบเทียบได้ถ้าต้องมีการคิดวิเคราะห์เพิ่มเติม

ถึงแม้จะจำแนกสมรรถนะในการอ่านไว้ถึง 5 ระดับก็ตาม **ก็ยังมีนักเรียนที่ความสามารถการอ่านไม่ถึงระดับ 1** แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า นักเรียนอ่านไม่ได้ เพราะนักเรียนที่เรียนมาถึงขั้นนี้ถือว่าต้องอ่านได้อยู่แล้ว และการประเมินครั้งนี้ไม่ได้ประเมิน **“การเรียนรู้เพื่ออ่าน”** แต่เป็นการประเมิน **“การอ่านเพื่อเรียนรู้”** นักเรียนที่ทำคะแนนต่ำกว่าระดับ 1 ก็คือ ผู้ที่เกือบจะไม่แสดงความสามารถตามที่ PISA ต้องการวัด นักเรียนอ่านได้บางคนอาจอ่านได้คล่อง แต่จะรู้ตามตัวอักษรที่ได้อ่าน โดยอาจเข้าใจความหมายที่ลึกกว่าความหมายตามตัวอักษรไม่ได้ หรือไม่กระจ่าง ดีความและวิเคราะห์หรือประเมินข้อความที่เกี่ยวข้องกับสภาพการณ์ในชีวิตหรือในความเป็นจริงไม่ได้ ถือว่านักเรียนที่มีความชำนาญการอ่านไม่ถึงระดับ 1 ยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการอ่านในการดำเนินชีวิต แล้วยังไม่อาจใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเล่าเรียนอีกด้วย สรุปว่านักเรียนที่มีการอ่านไม่ถึงระดับ 1 เป็นนักเรียนที่ยังไม่สามารถแสดงทักษะเบื้องต้นของการอ่านตามนิยามของ PISA นั่นคือยังมีการอ่านไม่เพียงพอสำหรับที่จะใช้ประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้และทักษะในวิชาอื่นๆ และสำหรับการเป็นประชาชนที่มีคุณภาพในสังคมในอนาคต

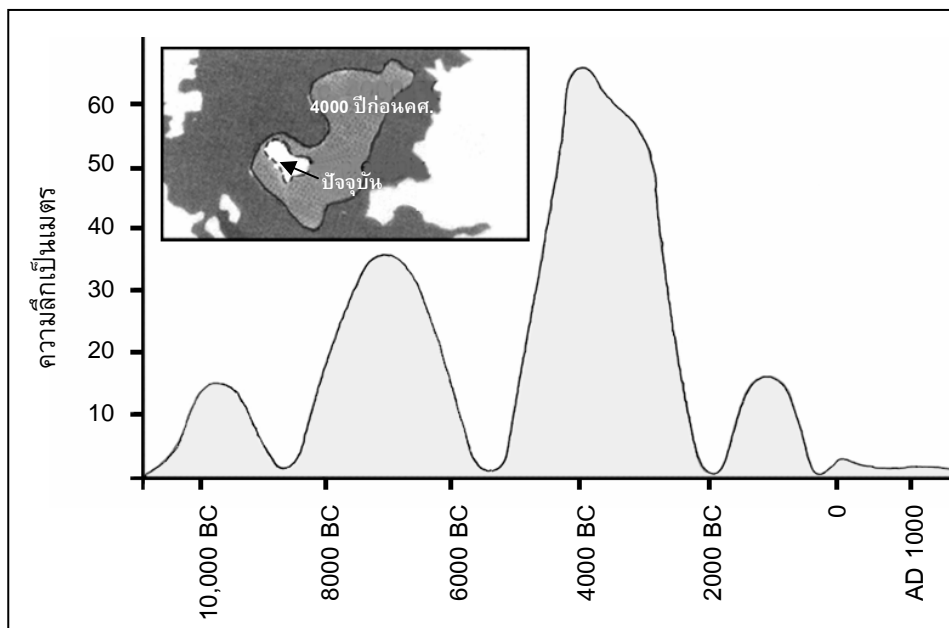
ตัวอย่างข้อสอบการอ่านของ PISA

ทะเลสาบชาด

รูปที่ 1 แสดงการเปลี่ยนแปลงระดับน้ำของทะเลสาบชาด ในซาสฮารา ออฟริกาเหนือ ทะเลสาบชาดสูญหายไร้ร่องรอย ประมาณ 20,000 ปีก่อนคริสตศักราช (20,000 BC) ช่วงปลายยุคน้ำแข็ง และประมาณ 11,000 ปีก่อนคริสตศักราช (11,000 BC) ทะเลสาบนี้ปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง ปัจจุบันระดับน้ำของทะเลสาบมีระดับเดียวกับเมื่อปี ค.ศ. 1000 (AD 1,000)

รูปที่ 1

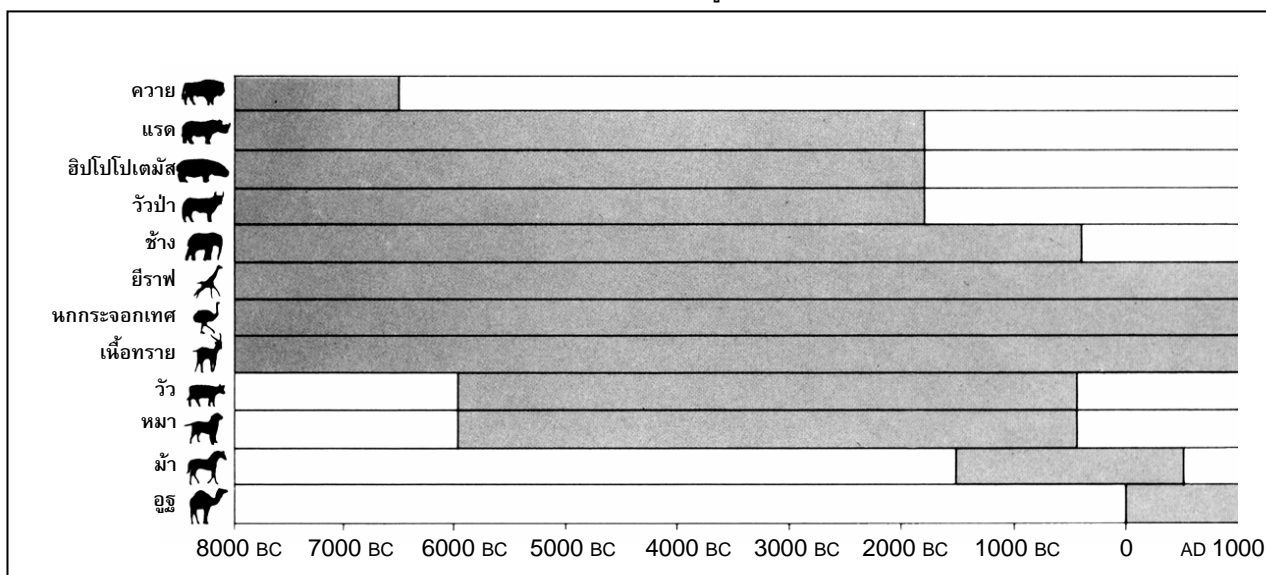
ทะเลสาบชาด: การเปลี่ยนแปลงระดับ

รูปที่ 2 แสดงถึงศิลปะบนหินแห่งซาสฮารา (ภาพเขียนโบราณ หรือภาพวาดบนฝาผนังถ้ำ) และการเปลี่ยนแปลงของชีวิตสัตว์ป่า

รูปที่ 2

ศิลปะบนหินแห่งซาสฮาราและการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของชีวิตสัตว์ป่า

จงใช้ข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับทะเลสาบชาด ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1: ทะเลสาบชาด

ปัจจุบันทะเลสาบชาด ลึกเท่าไร

1. ประมาณ 2 เมตร
2. ประมาณ 15 เมตร
3. ประมาณ 50 เมตร
4. สาบสูญไปแล้ว
5. ข้อมูลไม่ได้ระบุ

คำตอบถูก

ข้อ 1. ประมาณ 2 เมตร

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

สมรรถนะ : คำนวณ

ชนิดของบทความ : แผนภูมิและกราฟ

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	77.0
เกาหลี	73.0
จีน-ฮ่องกง	55.8
ไทย	33.2

คำถามที่ 2: ทะเลสาบชาด

ประมาณปีใด ที่กราฟในรูปที่ 1 เริ่มต้น

.....

สมรรถนะ : คำนวณ

ชนิดของบทความ : แผนภูมิและกราฟ

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	52.7
เกาหลี	44.2
จีน-ฮ่องกง	61.5
ไทย	19.0

คะแนนเต็ม

ตอบว่า 11,000 ก่อนคริสต์ศักราช (หรือ ประมาณ ระหว่าง 10,500 และ 12,000 หรือคำตอบอื่นๆ ที่ชี้ว่านักเรียนประมาณได้จากมาตราส่วนในแผนที่) เช่น

- 11,000
- 11,000 ก่อนคริสต์ศักราช
- 10,500 ก่อนคริสต์ศักราช

- ก่อน 10,000 ก่อนคริสต์ศักราชเพียงเล็กน้อย
- ประมาณ 12,000
- ประมาณ 11,000 ก่อนคริสต์ศักราช

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ รวมถึงลูกศรที่ชี้จุดเริ่มต้นของกราฟ

- 10,000 ก่อนคริสต์ศักราช *[ไม่สามารถประมาณจากมาตราส่วน]*
- 20,000 ก่อนคริสต์ศักราช
- 8000 ก่อนคริสต์ศักราช *[ดูตัวเลขผิด]*
- ~~1000~~ BE 4000 ก่อนคริสต์ศักราช *[ไม่อ่านคำตอบที่ถูกขีดทับ]*
- 0

คำถามที่ 3: ทะเลสาบชาด

ทำไมผู้เขียนจึงเลือกที่จะเริ่มต้นกราฟ ณ จุดนี้?

.....

.....

สมรรถนะ : วิเคราะห์

ชนิดของบทความ : แผนภูมิและกราฟ

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	48.8
เกาหลี	37.2
จีน-ฮ่องกง	47.2
ไทย	16.6

คะแนนเต็ม

คำตอบอ้างอิงถึงการปรากฏขึ้นใหม่ของทะเลสาบ ข้อสังเกต คำตอบอาจได้ 1 คะแนน แม้ว่าคำตอบก่อนหน้านี้จะผิด เช่น

- ทะเลสาบชาดปรากฏขึ้นใหม่ในปี 11,000 ก่อนคริสตศักราช หลังจากที่หายสาบสูญ
- หายไปโดยสิ้นเชิง เมื่อประมาณ 20,000 ก่อนคริสตศักราช
- ทะเลสาบหายไปในช่วงระหว่างยุคน้ำแข็ง และกลับมาปรากฏอีกครั้งราวประมาณยุคนี้
- มันปรากฏขึ้นอีก
- ประมาณ 11,000 ก่อนคริสตศักราช มันกลับมาอีก
- แล้วทะเลสาบก็ปรากฏขึ้นอีกหลังจากที่หายไป 9000 ปี

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ เช่น

- ปีคือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อสรรพสัตว์เริ่มปรากฏตัว
- 11,000 ก่อนคริสตศักราช เมื่อมนุษย์เริ่มสร้างศิลปะบนหิน
- 11,000 ก่อนคริสตศักราช เมื่อทะเลสาบปรากฏขึ้น (ครั้งแรก)
- เพราะเป็นเวลาที่ทะเลสาบชาดแห้งสนิท
- เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของกราฟ

คำถามที่ 4: ทะเลสาบขาด

รูปที่ 2 ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ถือว่า

1. สัตว์ต่าง ๆ ในศิลปะบนหิน คือ สัตว์ที่มีอยู่ในพื้นที่นั้น ในเวลาที่มีการวาดภาพนั้น ๆ
2. ศิลปินที่วาดสัตว์มีทักษะสูงมาก
3. ศิลปินที่วาดรูปสัตว์เป็นผู้เดินทางท่องเที่ยวไปได้ในโลกว้างอย่างทั่วถึง
4. ไม่ได้มีความพยายามที่จะนำสัตว์ที่วาดในภาพเหล่านั้นมาเป็นสัตว์เลี้ยง

สมรรถนะ : ดีความ

ชนิดของบทความ : แผนภูมิและกราฟ

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำตอบถูก

ข้อ 1. สัตว์ต่าง ๆ ในศิลปะบนหิน คือ สัตว์ที่มีอยู่ในพื้นที่นั้น
ในเวลาที่มีการวาดภาพนั้น ๆ

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	78.6
เกาหลี	84.8
จีน-ฮ่องกง	76.4
ไทย	63.1

คำถามที่ 5: ทะเลสาบขาด

ให้นำข้อมูลจากรูป 1 และ รูป 2 มารวมกันเพื่อตอบคำถามนี้

การสาบสูญของแรด อีโปโปเตมัสและวัวป่า ในภาพศิลปะบนหินแห่งซารารา เกิดขึ้นเมื่อใด

1. ตอนเริ่มต้นของยุคน้ำแข็งซึ่งใกล้กับยุคปัจจุบันที่สุด
2. ช่วงกลางของยุคเมื่อทะเลสาบขาดมีระดับสูงสุด
3. หลังจากระดับของทะเลสาบขาดต่ำลงนานกว่าพันปี
4. เมื่อตอนต้นของช่วงเวลาที่ทะเลสาบแห้งไป

สมรรถนะ : ดีความ

ชนิดของบทความ : แผนภูมิและกราฟ

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำตอบถูก

ข้อ 3. หลังจากระดับของทะเลสาบขาดต่ำลงนานกว่าพันปี

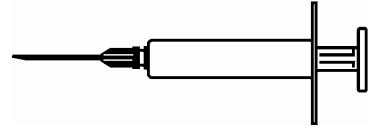
ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	58.1
เกาหลี	54.6
จีน-ฮ่องกง	40.3
ไทย	33.3

ไขหวัด

โครงการให้พนักงานสมัครใจสร้างภูมิคุ้มกันไขหวัด ของบริษัทของไทย

เราทราบกันดีว่า ไขหวัดติดต่อได้ง่าย และรุนแรงในฤดูหนาว ทำให้ผู้ป่วยหายยาก

วิธีที่ดีที่สุดในการต้านไวรัสไขหวัด คือ ทำให้ร่างกายแข็งแรงและมีสุขภาพดี การออกกำลังกาย ทุกวัน และการกินอาหารที่มีประโยชน์ที่มีผักและผลไม้ต่างๆ จะช่วยให้ระบบภูมิคุ้มกันในร่างกายสามารถต่อสู้และป้องกันการคุกคามของไวรัสชนิดนี้ได้

ของไทยตัดสินใจเปิดโอกาสให้พนักงานทุกคนได้รับภูมิคุ้มกัน เพื่อเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้ป้องกันการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสระหว่างบุคคล ไทยจัดพยาบาลมาฉีดวัคซีนให้ที่บริษัทในช่วงครึ่งวันของเวลาทำการของสัปดาห์ที่เริ่มจากวันที่ 17 พฤษภาคม โครงการนี้เป็นบริการฟรีแก่พนักงานทุกคน

โครงการนี้เป็นโครงการตามความสมัครใจ พนักงานที่เข้าร่วมโครงการต้องลงชื่อแสดงความยินยอม เพื่อแสดงว่า ไม่เป็นภูมิแพ้ และแจ้งให้ทราบว่าการฉีดวัคซีนครั้งนี้อาจเกิดผลข้างเคียงบ้างเล็กน้อย

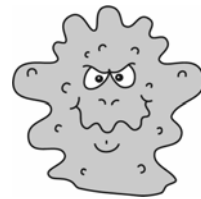
คำแนะนำทางการแพทย์ระบุว่า การให้ภูมิคุ้มกันนี้ไม่ทำให้เป็นไขหวัดใหญ่ อย่างไรก็ตาม อาจเกิดผลข้างเคียงบ้าง เช่น เมื่อยล้า มีไข้เล็กน้อย และแขนไม่มีกำลัง

ใครควรได้รับภูมิคุ้มกัน?

ผู้ที่สนใจป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัส

โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า 65 ปีขึ้นไป แนะนำให้สร้างภูมิคุ้มกัน

ยกเว้น**ผู้ใดก็ตาม**ที่เป็นโรคเรื้อรังที่ทำให้สุขภาพอ่อนแอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่เป็นโรคหัวใจ หลอดลมอักเสบ หรือเบาหวาน ไม่ว่าจะ อายุเท่าใด ในสภาพแวดล้อมของการทำงาน **ทุกคน**เสี่ยงต่อการติดเชื้อหวัด

ใครไม่ควรได้รับภูมิคุ้มกัน?

ผู้ที่แพ้อาหารประเภทไข่ คนที่เป็นไข้ตัวร้อนเฉียบพลัน และสตรีมีครรภ์

โปรดปรึกษาแพทย์ หากท่านกำลังอยู่ในระหว่างการบำบัดด้วยยาใดๆ หรือเคยมีปฏิกิริยาต่อการฉีดยาแก้หวัดมาก่อน

ถ้าท่านต้องการได้รับภูมิคุ้มกัน ในสัปดาห์ที่เริ่มจากวันที่ 17 พฤษภาคม โปรดแจ้งฝ่ายบุคคล ที่คุณวินัส รื่นรมย์ ภายในวันศุกร์ที่ 7 พฤษภาคม การนัดวันเวลาจะทำตามช่วงที่พยาบาลว่าง จำนวนคนที่ต้องการรับภูมิคุ้มกัน และเวลาที่พนักงานส่วนใหญ่สะดวก อย่างไรก็ตามถ้าท่านต้องการได้รับภูมิคุ้มกันสำหรับฤดูหนาวนี้แต่ไม่สะดวกในวันที่กำหนด โปรดแจ้งคุณวินัส เพื่อจะได้จัดวันและเวลาอื่นแทน ถ้ามีผู้เข้าร่วมจำนวนมากพอ

ถ้าท่านต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม โปรดติดต่อคุณวินัส ต่อ 5577

วินัส รื่นรมย์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลของบริษัทของไทย เตรียมใบปลิวข้อมูล 2 หน้า ดังกล่าว สำหรับพนักงานบริษัท

ขอให้
สุขภาพดีมีสุข

ให้นักเรียนใช้ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สำหรับตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1: ใช้หัตถ์

ข้อใดต่อไปนี้ กล่าวถึงวิธีการของโครงการสร้างภูมิคุ้มกันใช้หัตถ์ของบริษัทของไทย

1. จะมีการจัดการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอในช่วงฤดูฝนนี้
2. จะมีการฉีดวัคซีนให้ในช่วงเวลาทำงาน
3. ผู้เข้าร่วมโครงการจะได้รับรางวัลเป็นการตอบแทน
4. แพทย์จะดำเนินการฉีดวัคซีน

สมรรถนะ : ค้นสาระ

ชนิดของบทความ : การโต้แย้งหรือชักจูง

สถานการณ์ : ในเชิงอาชีพ

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำตอบถูก

ข้อ 2. จะมีการฉีดวัคซีนให้ในช่วงเวลาทำงาน

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	85.8
เกาหลี	71.7
จีน-ฮ่องกง	86.4
ไทย	49.0

คำถามที่ 2: ใช้หัตถ์

เราสามารถดูเนื้อหาของบทความ (กล่าวถึงอะไร)

เราสามารถดูรูปแบบ (วิธีที่นำเสนอ)

คุณวินต้องการให้รูปแบบ ของเอกสารดูเป็นกันเอง ในขณะที่เดียวกันต้องการเชิญชวนพนักงานด้วย

ท่านคิดว่า เธอประสบความสำเร็จหรือไม่

จงอธิบาย โดยอ้างถึงรายละเอียดของการจัดวางข้อความ แบบวิธีการเขียน การวางภาพ หรือลายเส้นต่าง ๆ

.....

.....

.....

สมรรถนะ : วิเคราะห์

ชนิดของบทความ : การโต้แย้งหรือชักจูง

สถานการณ์ : ในเชิงอาชีพ

แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	44.1
เกาหลี	41.6
จีน-ฮ่องกง	56.2
ไทย	21.7

คะแนนเต็ม

อ้างเนื้อหาอย่างถูกต้อง และโยงรูปแบบการเขียนเข้ากับวัตถุประสงค์ ให้สอดคล้องกับความหมายของ “เป็นกันเองและชักชวนส่งเสริม” ต้องมีอย่างน้อย 1 ข้อ ต่อไปนี้

- (1) อ้างลักษณะสำคัญเนื้อหาในรายละเอียด (การวางรูปแบบ วิธีการเขียน ภาพ หรือสิ่งอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน) นั่นคือ บอกคุณภาพของรูปแบบการเขียนในแต่ละส่วน **และ/หรือ**
- (2) ใช้คำที่แสดงการประเมินคุณค่าแบบอื่นนอกเหนือจาก “เป็นกันเอง” และ “ชักชวนส่งเสริม” (หมายเหตุ คำว่า “น่าสนใจ” “อ่านง่าย” และ “ชัดเจน” ถือว่ายังไม่ตรงพอ)

ต้องแสดงความคิดเห็นอย่างชัดเจน หรือเป็นนัยๆ ด้วยว่าวิธีประสบความสำเร็จหรือไม่ เช่น

- ไม่ การวางรูปเขียนจัดวางตั้งแต่เริ่มต้นเป็นความคิดที่แย่มาก ทำให้ดูน่ากลัว *[อ้างถึงการวางรูปแบบโดยเฉพาะรูปใดรูปหนึ่ง (1) ใช้คำของตนเองประเมินคุณค่า คือ “น่ากลัว” (2)]*
- สำเร็จ ใช้รูปภาพต้นเนื้อหาช่วยให้ง่ายต่อการอ่าน *[อธิบายในแง่การวางรูปแบบ (1)]*
- ภาพไวรัลที่คล้ายการ์ตูนดูเป็นกันเอง *[อ้างอย่างจำเพาะ (“คล้ายการ์ตูน”) ของการเสนอรูปแบบ (1)]*
- ไม่ รูปภาพดูเป็นเด็กเกินไป และไม่ตรงกับเรื่อง *[ใช้ศัพท์ของตัวเอง (“ดูเป็นเด็ก” “ไม่ตรงกับเรื่อง”) เพื่อประเมินลักษณะที่กล่าวถึงในเนื้อเรื่อง (2)]*
- สำเร็จ รูปแบบการเขียนดูสบายๆ ไม่เป็นทางการเกินไป *[ใช้ศัพท์ของตัวเอง (“สบายๆ” “ไม่เป็นทางการ”) ในการประเมินรูปแบบที่กล่าวถึง (2)]*
- สำเร็จ รูปแบบดูอบอุ่น เชื้อเชิญ *[ใช้ศัพท์ของตัวเองในการประเมินรูปแบบ (2)]*
- มีข้อเขียนมากไปคนมักไม่สนใจอ่าน *[อ้างถึงรูปแบบที่เกี่ยวข้องในการเสนอเนื้อหา ขนาดเนื้อหาของบทความ (1) ใช้ศัพท์ของตนเอง (2)]*
- เธอไม่ได้กดดันให้คนไปรับการฉีดวัคซีน และนั่นจะเป็นการชักชวนส่งเสริมให้คนไปรับวัคซีน *[อ้างถึงทำทีอย่างเป็นนัยตามลักษณะหนึ่งของการเขียนเรื่อง ในแง่ของรูปแบบ (2)]*
- ใช้ไม่ได้ การเขียนเป็นทางการมาก เป็นแบบโต้แย้งแต่อนุโลมได้ว่าใช้ศัพท์ของตัวเองในการประเมิน “เป็นทางการ” (2)]

ได้คะแนนบางส่วน

อ้างตามเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง และ โยงกับวัตถุประสงค์เข้ากับสาระของเรื่อง (มากกว่ากับรูปแบบการเขียน) สอดคล้องกับ “ความเป็นกันเอง” และ “ชักชวนส่งเสริม” บอกความเห็นได้ด้วยว่า วิธีประสบความสำเร็จหรือไม่ เช่น

- ไม่ ไม่มีทางที่ข่าวสารเกี่ยวกับการฉีดวัคซีนจะเป็นกันเองและชักชวนส่งเสริมได้
- ใช่ เธอประสบความสำเร็จ เธอให้มีหลาย ๆ โอกาสและจัดสรรเวลาให้สำหรับทุกคนได้รับภูมิคุ้มกันหวัด เธอยังได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพอีกด้วย

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่พอเพียง หรือคลุมเครือไป

- ใช่ ทำได้ ดูเหมือนจะเป็นความคิดที่ดี
- ใช่ เป็นกันเองและให้กำลังใจ *[ไม่ได้ใช้คำที่กล่าวถึงสิ่งที่เฉพาะเจาะจง]*
- ไม่ ไม่เป็นผลหรอก
- ไม่ เพราะข้อมูลบางอย่างไม่ถูกต้อง *[อ้างถึงเนื้อหาโดยไม่มีเชื่อมโยงกับความคิดของ “ความเป็นกันเอง และชักชวนส่งเสริม”]*
- ใช่ ภาพประกอบเป็นการชักชวนส่งเสริม และรูปแบบของการประกาศนั้นยอมรับได้ *[“ภาพประกอบเป็นการชักชวนส่งเสริม” ไม่บอกอะไรมากกว่าคำถาม “รูปแบบของการประกาศนั้นยอมรับได้” นั้น อ่อนเกินไป]*
- เธอประสบความสำเร็จ อ่านง่าย และชัดเจน *[คำที่ใช้ยังไม่เฉพาะเจาะจงพอ]*
- ฉันคิดว่าเธอประสบความสำเร็จอย่างดีเธอเลือกภาพและเขียนเนื้อเรื่องที่น่าสนใจ *[ไม่มีประเมินรูปภาพแต่อย่างใด และเนื้อหาน่าสนใจ ดุลมเครือเกินไป]*

หรือ แสดงความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ไม่ถูกต้อง หรือ ให้คำตอบที่ไม่เป็นเหตุเป็นผลหรือไม่เกี่ยวข้อง

- ใช่ เพราะทุกคนควรได้รับการฉีด *[ไม่เกี่ยวข้องและไม่ถูกต้อง]*
- ไม่ รูปภาพไม่เกี่ยวกับข่าวสาร *[ไม่ถูกต้อง]*
- ใช่ เพราะเธอต้องการให้ทุกคนกังวลใจเกี่ยวกับการเป็นไข้หวัด *[ขัดแย้งกับความคิดเรื่อง “เป็นกันเองและชักชวนส่งเสริม”]*
- เป็นเรื่องดี แต่มันเป็นเพียงความเห็น *[ไม่เกี่ยวข้อง]*
- ใช่ มันให้ข่าวสารสั้น ๆ เกี่ยวกับการทำอะไรจึงสามารถหยุดยั้งไข้หวัดใหญ่ *[ไม่เกี่ยวข้อง – อ้างถึงเนื้อหาที่ไม่จำเพาะเจาะจง]*
- ใช่ เธอเพียงแต่พูดความจริง *[ไม่เกี่ยวข้อง]*
- ใช่ เพราะน่าจะมีคนมากกว่านี้ที่ควรได้รับภูมิคุ้มกัน *[ให้ความเห็นทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องภูมิคุ้มกัน ไม่ได้กล่าวถึงรูปแบบของเนื้อหา]*
- ใช่ ฉันทำ เพราะไม่มีใครอยากป่วย ทุกคนต้องการมีสุขภาพดี *[ไม่เกี่ยวข้อง]*

คำถามที่ 3: ไข้หวัด

ใบปลิวนี้ ชี้ให้เห็นว่า ถ้าท่านต้องการป้องกันตัวเองจากไวรัสไข้หวัด การฉีดภูมิคุ้มกันไข้หวัดนั้น เป็นจริงในข้อใด

1. ได้ผลดีกว่าการออกกำลังกายและการกินอาหารที่มีประโยชน์ แต่มีความเสี่ยงสูงกว่า
2. เป็นความคิดที่ดี แต่ไม่ใช่การแทนการออกกำลังกายและการกินอาหารที่มีประโยชน์
3. ได้ผลเช่นเดียวกับการออกกำลังกาย และการกินอาหารที่มีประโยชน์ และมีความยุ่งยากน้อยกว่า
4. ไม่คุ้มค่า ถ้าท่านออกกำลังกายเป็นประจำอยู่แล้วและกินอาหารที่มีประโยชน์

สมรรถนะ : ดีความ

ชนิดของบทความ : การโต้แย้งหรือชักจูง

สถานการณ์ : ในเชิงอาชีพ

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำตอบถูก

ข้อ 2. เป็นความคิดที่ดี แต่ไม่ใช่การแทนการออกกำลังกายและการกินอาหารที่มีประโยชน์

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	38.8
เกาหลี	29.6
จีน-ฮ่องกง	74.0
ไทย	51.5

ส่วนหนึ่งของใบปลิวกล่าวว่า :

ใครควรได้รับการฉีดวัคซีน?

ผู้ที่สนใจป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัส

หลังจากที่คุณเห็นใบปลิวนี้แล้ว เพื่อนร่วมงานบอกเธอว่า ควรตัดข้อความ “ผู้ที่สนใจป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัส” ออกไป เพราะเป็นข้อความที่อาจทำให้เข้าใจผิด

คำถามที่ 4: ใช้หัด

นักเรียนเห็นด้วยกับคำแนะนำที่ว่า ข้อความนี้ทำให้เข้าใจผิด และควรตัดออกหรือไม่ เพราะเหตุใด
จงให้เหตุผลอธิบายคำตอบของท่าน

.....
.....
.....
.....

สมรรถนะ : วิเคราะห์

ชนิดของบทความ : การโต้แย้งหรือชักจูง

สถานการณ์ : ในเชิงอาชีพ

แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	41.3
เกาหลี	38.3
จีน-ฮ่องกง	33.7
ไทย	22.5

คะแนนเต็ม

คำตอบที่มีการประเมินเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวกับคำว่า “เข้าใจผิด” โดยชี้ว่าอาจจะทำให้เกิดขัดแย้งกัน (“ใครควรได้รับภูมิคุ้มกันใครก็ได้...” ตรงข้ามกับ “ใครไม่ควรได้รับภูมิคุ้มกัน”) นักเรียนอาจจะอธิบายหรือไม่อธิบายสิ่งที่ตรงกันข้ามคืออะไร

- เห็นด้วย เพราะมันอาจเป็นอันตรายสำหรับบางคนที่จะรับภูมิคุ้มกัน (เช่น ทงกิงมีครรภ์) [บอกข้อขัดแย้ง]
- ไม่ เพราะคุณเพียงแต่ต้องอ่านต่ออีกสองสามบรรทัดเพื่อให้รู้ว่าใครบ้างที่ไม่ควรได้รับการฉีดวัคซีน และรวมความแล้วเธอต้องการให้ทุกคนได้รับวัคซีน
- เห็นด้วย เพราะเธอพูดว่า “ใครก็ได้” สามารถได้รับภูมิคุ้มกันได้และต่อมาเธอยังพูดว่าคนที่ไม่ควรได้รับภูมิคุ้มกัน [ชี้ข้อขัดแย้ง]
- บรรทัดนี้บอกให้เห็นว่าทุกคนควรได้รับวัคซีน ซึ่งไม่จริง [ชี้ข้อขัดแย้งอย่างสั้น ๆ]
- เห็นด้วย ส่วนมากแล้ว อาจจะใช่ “ใครก็ตามที่สนใจป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัส แต่ต้องเป็นคนที่ไม่มีการหรือโรคต่าง ๆ เหล่านี้” [เสนอแนะคำใหม่ที่บอกนัยของความขัดแย้ง]

หรือ คำตอบที่มีการประเมินเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวกับคำว่า “เข้าใจผิด” โดยชี้ว่า คำพูดอาจกล่าวเกินจริงไป (เช่น ไม่ทุกคนเสมอไปที่ต้องได้รับภูมิคุ้มกัน หรือการได้รับภูมิคุ้มกันไม่ได้ป้องกันได้อย่างสมบูรณ์) อาจจะอธิบาย หรือไม่ได้ว่าเกินจริงอย่างไร อาจบอกอย่างชัดๆ หรือบอกเป็นนัยว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เช่น

- ตัดไปเลย เพราะการได้รับภูมิคุ้มกันไม่สามารถประกันว่าคุณจะไม่ใช่หวัดใหญ่
- ฉันไม่เห็นด้วย ถึงแม้มันจะทำให้ดูเหมือนว่าคุณต้องเป็นหวัดใหญ่อย่างแน่นอน ถ้าไม่ฉีดวัคซีน
- การฉีดวัคซีนไม่ได้ป้องกันอย่างสมบูรณ์
- ตัดออกไปเลยไม่สนใจ เพราะไม่ใช่ทุกคนจะเป็นหวัดใหญ่ โดยเฉพาะถ้าร่างกายคุณแข็งแรงดี
- เห็นด้วย เพราะมันช่วยทำให้การฉีดวัคซีนดูดีกว่าที่มันเป็นเรื่องจริง [การทำให้เกินจริงถึงแม้ไม่จำเป็น]

ได้คะแนนบางส่วน

คำตอบที่ตีการประเมินส่วนของเนื้อหาแต่ไม่เกี่ยวกับคำว่า “เข้าใจผิด”

- (1) บอกว่า บทความที่กล่าวถึงนี้ หนักแน่น มีผลดี และ/หรือส่งเสริมสนับสนุน โดยไม่กล่าวถึงข้อขัดแย้งหรือความเข้าใจเนื้อหาผิด **หรือ**
- (2) บอกประโยค “ผู้ที่สนใจป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัส” ไม่จำเป็นต้องบอกซ้ำเพราะเนื้อหาบอกชัดเจนอยู่แล้ว
 - เป็นการตีที่กำซั้น เพราะช่วยสนับสนุนคนทั่วไป (1)
 - มันควรอยู่ตรงนั้น เพราะทำให้ข่าวสารดูเด่น (1)
 - ฉันคิดว่า ควรตัดคำเหล่านั้นออก เพราะมันไม่ได้กล่าวว่าคุณคนต้องการป้องกันตนเองจากเชื้อไวรัส ถึงแม้การได้รับภูมิคุ้มกันจะไม่ได้ป้องกันได้เต็มที่ก็ตาม (2)

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอ หรือคลุมเครือ หรือ กล่าวซ้ำถึง “การเข้าใจผิด” โดยไม่อธิบายเหตุผล

- ทั้งไว้อย่างนั้นแหละดีแล้ว *[ไม่มีคำอธิบาย]*
- เขาควรใส่รูปภาพอื่น แทนหัวเรื่อง *[ไม่มีคำอธิบาย]*
- ใช้ ประโยคนี้มีการเข้าใจผิด และอาจก่อให้เกิดปัญหา *[ไม่มีอธิบาย]*

หรือ แสดงความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องในเนื้อหา หรือให้คำตอบที่ไม่สมเหตุสมผล หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ควรตัดทิ้งไป เพราะทุกคนมีสิทธิ์ที่จะตัดสินใจด้วยตัวเอง *[เข้าใจใจความหลักของเรื่องผิด ไม่ใช่เป็นคำสั่งให้ทำ]*
- ฉันคิดว่า คำว่า **ใช้หวัด** ควรเติมไว้ข้างหน้าคำว่าเชื้อไวรัสด้วย เพราะคนทั่วไปก็เพียงแต่มองผ่าน ๆ อาจคิดว่ากำลังพูดถึงไวรัสตัวอื่นที่ไม่ใช่หวัด *[เป็นการอธิบายที่ป้องกันการ “เข้าใจผิด” แต่ไม่เป็นเหตุเป็นผลกับใจความของเรื่อง]*
- ใช้ คนทั่วไปอาจสนใจ แต่อาจกลัวเข็มฉีดยา *[ไม่เกี่ยวข้อง]*

คำถามที่ 5: ใช้หวัด

จากใบปลิว พนักงานใดต่อไปนี้ควรติดต่อคุณวินัส

1. เกียรติศักดิ์ จากแผนกคลังสินค้า ไม่ต้องการฉีดวัคซีนเพราะเขาต้องการสร้างภูมิคุ้มกันตามธรรมชาติ
2. ปวีณา จากฝ่ายขาย อยากทราบว่าโครงการภูมิคุ้มกันเป็นโครงการที่บังคับทุกคนต้องเข้าร่วมหรือไม่
3. ดารารัตน์ จากฝ่ายรับส่งเอกสาร ต้องการสร้างภูมิคุ้มกันในฤดูหนาวนี้ แต่จะคลอดลูกภายในอีก 2 เดือนนี้
4. น้ำฝน จากแผนกบัญชี ต้องการรับภูมิคุ้มกัน แต่ได้ลางานไว้ตลอดสัปดาห์ที่เริ่มด้วยวันที่ 17 พฤษภาคม

สมรรถนะ : ตีความ

ชนิดของบทความ : การโต้แย้งหรือชักจูง

สถานการณ์ : ในเชิงอาชีพ

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำตอบถูก

ข้อ 4. น้ำฝน จากแผนกบัญชี ต้องการรับภูมิคุ้มกัน แต่ได้ลางานไว้ตลอดสัปดาห์ที่เริ่มด้วยวันที่ 17 พฤษภาคม

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	54.2
เกาหลี	58.4
จีน-ฮ่องกง	60.3
ไทย	39.0

รอยพับสี่บนกำแพง

ฉันเดือดดาลไปด้วยความโกรธที่เห็นกำแพงโรงเรียนต้องถูกทำความสะอาดและทาสีใหม่ถึงสี่ครั้งเพื่อลบรอยพับสี่บนกำแพง การสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่น่าชมเชยก็จริงอยู่ แต่มนุษย์ควรจะหาวิธีการแสดงออกที่ไม่ต้องทำให้สังคมเดือดร้อนและสูญเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มโดยไม่จำเป็น

ทำไมคุณชอบทำลายชื่อเสียงของคนวัยรุ่นหนุ่มสาวด้วยการไปพับสี่บนกำแพง ซึ่งเป็นข้อห้าม ศิลปินมืออาชีพน่าจะเขาไม่แฉวงงานของเขาตามข้างถนนหรอก จริงไหม แต่เขาจะหาเงินและชื่อเสียงโดยการแสดงนิทรรศการผลงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ในความเห็นของฉัน ไม่ว่าจะเป็นตัวตลก รื้อ ม้านั่งในสวนสาธารณะ ต่างก็ถูกออกแบบมาอย่างมีศิลปะในตัวเอง แล้วทั้งนั้น มันน่าเสียดายที่จะไปทำลายงานสถาปัตยกรรมนี้เสีย ด้วยรอยพับสี่ และยิ่งกว่านั้น วิธีนี้ยังทำลายชั้นโอโซนในบรรยากาศอีกด้วย จริงๆ นะ ฉันไม่เข้าใจเลยที่ว่าทำไมศิลปินอาชญากรรมเหล่านี้จะรู้สึกเดือดร้อนเมื่อเห็นว่า "งานศิลปะ" ของพวกเขาถูกล้างออกครั้งแล้วครั้งเล่า

เกวลิน

ไม่ต้องพูดถึงเรื่องรสนิยม ทุกวันนี้สังคมเต็มไปด้วยการสื่อสารและการโฆษณา ตามถนนมีแต่ตราของบริษัท ชื่อห้างร้าน โปสเตอร์ขนาดมหึมา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ใช่ไหม ใช่ ส่วนใหญ่ยอมรับกันได้ แล้วรอยพับสี่บนกำแพงล่ะ ยอมรับกันได้ไหม บางคนก็บอกว่าได้ บางคนก็บอกว่าไม่ได้

ใครเป็นคนจ่ายค่าพับสี่บนกำแพง ในที่สุดใครเป็นคนจ่ายค่าโฆษณา ใช้ผู้บริโภคไล่ละ

คนที่เอาแผ่นป้ายโฆษณามาเทียวแปะละ เคยขออนุญาตไหม ก็ไม่เคย พวกพับสี่บนกำแพงทำเช่นนั้นบ้างได้ไหม มันไม่ใช่แต่เรื่องของการบอกชื่อของตัวเอง-ชื่อแก๊ง และผลงานศิลปะชิ้นใหญ่ๆ ตามข้างถนน

ลองนึกถึง ผ้าลายทาง และลายตาหมากรุก ที่มีขายตามร้านเมื่อสองสามปีก่อน และลายเสื้อผ้าของนักเรียนเล่นสกี ทั้งลายและสีของผ้าเหล่านี้ก็ถูกขโมยมาจากลายที่ตกแต่งไว้อย่างสวยงามบนกำแพงคอนกรีตตามข้างถนนนั่นเอง ตลกดีที่ลวดลายเหล่านี้เป็นที่ยอมรับ และชื่นชม แต่รอยพับสี่บนกำแพงซึ่งเป็นแบบเดียวกันกลับถูกมองเห็นว่าทุเรศ

โลกนี้มันช่างยากนักสำหรับศิลปิน

โสภิตา

จดหมายสองฉบับนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องรอยพับสี่บนกำแพง ที่ได้มาจากอินเทอร์เน็ต รอยพับสี่บนกำแพงเป็นการวาดภาพ และขีดเขียนบนกำแพงที่ผิดกฎหมาย ให้นักเรียนอ้างถึงจดหมายทั้งสองฉบับในการตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1: รอยพับสี่บนกำแพง

จุดประสงค์ของจดหมายทั้งสองฉบับ เพื่อ

1. อธิบายว่ารอยพับสี่บนกำแพงคืออะไร
2. แสดงความคิดเห็นต่อรอยพับสี่บนกำแพง
3. แสดงให้เห็นความนิยมของรอยพับสี่บนกำแพง
4. บอกผู้คนที่รู้ว่าต้องใช้เงินมากเท่าไรในการกำจัดรอยพับสี่บนกำแพง

สมรรถนะ : ตีความ

ชนิดของบทความ : การโต้แย้งหรือชักจูง

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คำตอบถูก

ข้อ 2. แสดงความคิดเห็นต่อรอยพับสี่บนกำแพง

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	84.5
เกาหลี	90.5
จีน-ฮ่องกง	89.1
ไทย	55.4

คำถามที่ 2: รอยพับสืบนก้าแพง

ทำไมโลภิตาจึงอ้างถึงการโฆษณา

.....
.....

สมรรถนะ : ดีความ

ชนิดของบทความ : การโต้แย้งหรือชักจูง

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	42.2
เกาหลี	60.2
จีน-ฮ่องกง	57.8
ไทย	43.2

คะแนนเต็ม

คำตอบที่มี การเปรียบเทียบระหว่างรอยพับสืบนก้าแพงกับการโฆษณา คำตอบตรงกับแนวคิดที่ว่าโฆษณารอยพับสืบนก้าแพงที่ถูกกฎหมาย

- เพื่อให้เราเห็นว่าภาพโฆษณาก็เหมือน ๆ กับรอยพับสืบนก้าแพง
- บางคนบอกว่าภาพโฆษณาก็น่าเกลียดเหมือนภาพพับสืบนก้าแพงเหมือนกัน
- เธอบอกว่า การโฆษณาก็เป็นเพียงรอยพับบนก้าแพงที่ถูกกฎหมาย
- หล่อนคิดว่าการโฆษณาก็เหมือนกับการพับสืบนก้าแพง
- เพราะว่าพวกมันไม่ได้ขออนุญาตติดตั้งป้าย [การเปรียบเทียบคล้าย ๆ ว่าการโฆษณาและการพับสืบนก้าแพงก็เหมือนกัน]
- เพราะว่าโฆษณาก็ถูกนำเข้าสู่สังคมโดยไม่ได้รับอนุญาต เช่นเดียวกับรอยพับสืบนก้าแพง
- เพราะว่าป้ายโฆษณาก็เหมือนกับรอยพับสื [เป็นคำตอบน้อยที่สุดที่จะได้คะแนนเต็ม รู้ความเหมือนโดยไม่ได้ขยายความว่าเหมือนอย่างไร]
- เพราะว่ามันก็เป็นรูปแบบหนึ่งของการแสดงผลงาน
- เพราะว่าผู้โฆษณาติดตั้งป้ายโฆษณาบนผนัง ดังนั้นเธอก็คิดว่ามันเหมือนการพับสืบนก้าแพงเช่นกัน
- เพราะว่ามันอยู่บนก้าแพงเหมือนกัน
- เพราะว่ามันดูดี หรือน่าเกลียดก็พอ ๆ กัน
- เธออ้างถึงการโฆษณาเพราะมันเป็นที่ยอมรับ ซึ่งต่างจากการพับสืบนก้าแพง [แสดงความเหมือนกันระหว่างรอยพับสื และการโฆษณา โดยบอกความต่างกันของเจตคติที่มีต่อทั้งสองสิ่ง]

หรือ คำตอบที่อ้างถึงการโฆษณาก็เป็นกลยุทธ์ของการพิทักษ์หรือปกป้องการพับสืบนก้าแพง เช่น

- เพื่อว่าในที่สุดการพับสืบนก้าแพงจะได้รับการยอมรับว่าถูกต้องเช่นกัน

ไม่มีคะแนน

ให้เหตุผลไม่พอเพียง หรือ คลุมเครือเกินไป เช่น

- เป็นวิธีที่เสนอทัศนะของตัวเอง
- เพราะว่าเธอต้องการพูดถึงว่าตัวอย่างหนึ่ง
- มันเป็นกลยุทธ์
- ตราของบริษัทหรือชื่อร้าน

หรือ แสดงถึงความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องของเนื้อหาที่ให้มา เป็นคำตอบที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่เกี่ยวข้อง

- เธออธิบายถึงรอยพับสื
- เพราะคนทั่วไประบายสืบนตัวเอง
- รอยพับสืเป็นการโฆษณาอย่างหนึ่ง
- เพราะว่าพับสืเป็นการโฆษณาสำหรับคนบางคนหรือกลุ่มคนบางกลุ่ม [เปรียบเทียบไปในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น รอยพับสืเป็นการโฆษณาอย่างหนึ่ง]

คำถามที่ 3: รอยพับสืบนก้าแพง

นักเรียนเห็นด้วยกับจดหมายฉบับใด จงอธิบายโดยใช้คำพูดของนักเรียนเอง

.....
.....

สมรรถนะ : วิเคราะห์

ชนิดของบทความ : การโต้แย้งหรือชักจูง

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	71.1
เกาหลี	71.9
จีน-ฮ่องกง	73.6
ไทย	50.3

คะแนนเต็ม

คำตอบที่อธิบายความเห็นของตนเองโดยการอ้าง เนื้อหาของจดหมายฉบับใดฉบับหนึ่งหรือทั้งสองฉบับ อาจอ้างถึงจุดยืนทั่วไปของผู้เขียนจดหมาย (เช่น เห็นด้วยหรือคัดค้าน) หรืออ้างถึงรายละเอียดของการถกเถียงโต้แย้งกัน การตีความข้อโต้แย้งของผู้เขียนต้องสมเหตุสมผล คำอธิบายอาจจะทำในรูปของปรับคำพูดในเนื้อหาที่ตรงกันนั้นๆ เสียใหม่ แต่ไม่ใช่ลอกมาจากเนื้อเรื่องทั้งประโยคโดยไม่มีกรปรับเปลี่ยนหรือเติมแต่งเลย เช่น

- ฉันเห็นด้วยกับเกวลิน การพับสืบนก้าแพงเป็นสิ่งผิดกฎหมาย และเป็นการทำลายสิ่งที่มีคุณค่า
- เกวลิน เพราะฉันต่อต้านการพับสืบนก้าแพง [เป็นคำตอบที่น้อยที่สุดที่ได้คะแนนเต็ม]
- โซกิตา ฉันคิดว่าเป็นการปากว่าตาขยิบในการต่อว่าศิลปินพับสืบนก้าแพง เพราะมีการลอกเลียนนำไปออกแบบทำรายได้เป็นล้าน
- ฉันค่อนข้างจะเห็นด้วยกับทั้งคู่ การพับสืบนก้าแพงน่าจะมีผิดกฎหมายในที่สาธารณะ แต่คนพวกนี้น่าจะมีโอกาสแสดงผลงานของเขาในที่อื่น ๆ
- ของโซกิตา เพราะเธอห่วงใยเกี่ยวกับศิลปะ
- ฉันเห็นด้วยกับทั้งสองคน การพับสืบนก้าแพงเป็นสิ่งไม่ดี แต่การโฆษณาเหมือนกัน ดังนั้นฉันจะไม่กล่าวอะไรที่เป็นเหมือนปากว่าตาขยิบ
- เกวลิน เพราะฉันไม่ชอบรอยพับสืบนก้าแพงเช่นกัน แต่ฉันเข้าใจจุดยืนของโซกิตาที่เธอไม่ต้องการตำหนิพวกเขาที่ทำงานที่เข่าเขื่อมัน
- ของเกวลิน เพราะว่ามันน่าเสียดายที่จะทำลายชื่อเสียงของคนรุ่นหนุ่มสาวในสิ่งที่ไร้สาระ [กรณีนี้ค่อนข้างหมิ่นเหม่เนื่องจากการอ้างเนื้อหาโดยตรง แต่พอรับได้ เพราะมีคำอธิบายอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน]
- โซกิตา เป็นความจริงว่า รูปแบบและสีที่ปรากฏในร้านนั้นลอกเลียนมาจากรอยพับสี และได้รับการยอมรับจากคนทั่วไปที่เห็นว่าการพับสืบนก้าแพงนั้นน่าเกลียด [คำอธิบาย เป็นการรวมความคิดเห็นจากเนื้อหา แต่มีส่วนที่แสดงว่ามีความเข้าใจเป็นอย่างดี]

ไม่มีคะแนน

คำตอบที่ให้ข้อคิดเห็นของตนเองโดยคัดลอกเนื้อหาของจดหมายฉบับหนึ่งหรือทั้งสองฉบับ เช่น

- เกวลิน เพราะฉันเห็นด้วยว่ามนุษย์ควรจะหาวิธีการแสดงออกที่ไม่ต้องทำให้สังคมเดือดร้อนและสูญเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม
- เกวลิน ทำไมชอบทำลายชื่อเสียงของคนวัยรุ่นหนุ่มสาว

หรือ ให้คำตอบไม่เพียงพอ หรือ คลุมเครือเกินไป

- ของโซกิตา เพราะฉันคิดว่าจดหมายของเกวลินไม่ได้ช่วยสนับสนุนข้ออภิปรายของหล่อนอย่างมีเหตุผล (โซกิตาเปรียบเทียบกับข้อโต้แย้งของเธอกับการโฆษณา ฯลฯ) [รูปแบบการตอบ หรือคุณภาพของการโต้แย้ง]
- เกวลิน เพราะเธอให้รายละเอียดมากกว่า [รูปแบบการตอบ หรือคุณภาพของการโต้แย้ง]
- ฉันเห็นด้วยกับเกวลิน [ไม่มีการสนับสนุนความเห็น]
- ของเกวลิน เพราะฉันเชื่อสิ่งที่เธอกำลังพูด [ไม่มีการสนับสนุนความเห็น]
- ทั้งคู่ เพราะว่าฉันพอจะเข้าใจว่าเกวลินมีพื้นฐานจากที่ไหน แต่โซกิตาก็ถูก [ไม่มีการสนับสนุนความเห็น]

หรือ แสดงความเข้าใจในเนื้อหาที่ไม่ถูกต้อง หรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้ หรือ ไม่เกี่ยวข้อง

- อันเห็นด้วยอย่างมากกับเกวลิน ดูเหมือนโสภิตาไม่เข้าใจในสิ่งที่เธอดูคิด
- ของเกวลิน เพราะเธอดูคิดว่าบางคนมีพรสวรรค์ [แปลความหมายของคำโต้แย้งของเกวลินผิด]

คำถามที่ 4: รอยพับสับสนกำแพง

เราอาจพูดถึง **สิ่งที่จดหมายพูดถึง** (เนื้อหาของจดหมาย)

เราอาจพูดถึง **วิธีการเขียนจดหมาย** (ลักษณะการเขียน)

ถ้าไม่คำนึงถึงว่านักเรียนเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับจดหมายฉบับใด ในความคิดของนักเรียน คิดว่าจดหมายฉบับใด ดีกว่ากัน ให้อธิบายโดยอ้างถึง**วิธีการเขียนจดหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง** หรือทั้งสองฉบับ

สมรรถนะ : วิเคราะห์
ชนิดของบทความ : การโต้แย้งหรือชักจูง
สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น
แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	54.7
เกาหลี	48.1
จีน-ฮ่องกง	59.0
ไทย	28.3

คะแนนเต็ม

คำตอบที่อธิบายความคิดเห็นโดยอ้างถึงลักษณะการเขียน หรือรูปแบบของจดหมายฉบับใดฉบับหนึ่งหรือทั้งสองฉบับ อ้างเกณฑ์ เช่น ลักษณะการเขียน โครงสร้างของการโต้แย้ง การโต้แย้ง การโน้มน้าว ระดับ การแสดงจุดยืนของตน กลยุทธ์การโน้มน้าวผู้ฟัง การใช้คำ เช่น "ข้อโต้แย้งที่ดีกว่า" ต้องมีสาระประกอบที่หนักแน่น (หมายเหตุ คำว่า "น่าสนใจ" "อ่านง่าย" "ชัดเจน" ถือว่าไม่พอเพียง) เช่น

- ของเกวลิน เธอให้แง่คิดหลายด้านเพื่อการพิจารณา และเธอยังพูดถึงการที่รอยพับสับสนทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งฉันคิดว่าสำคัญมาก
- จดหมายของเกวลินมีผลมาก เพราะเธอพูดถึงศิลปินที่พับสับสนกำแพงโดยตรง
- ฉันคิดว่า จดหมายของเกวลินดีกว่าอีกฉบับหนึ่ง ฉันคิดว่าโสภิตาค่อนข้างลำเอียง
- ฉันคิดว่าโสภิตาอภิปรายแรงเกินไป แต่ของเกวลินมีการเรียบเรียงสละสลวยกว่า
- โสภิตา เพราะเธอไม่ได้จำเพาะเจาะจงว่าใคร [อธิบายความเห็นของเธอ/เธอ ในเชิงคุณภาพของเนื้อหา เป็นคำอธิบายที่ดีเมื่อแปลความหมายว่า "ไม่ได้โจมตีใคร"]
- ฉันชอบจดหมายของเกวลิน เธอเสนอความคิดเห็นออกมาได้อย่างโดดเด่น

ไม่มีคะแนน

ตัดสินในแง่ของการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับจุดยืนของผู้เขียน หรือดัดแปลงข้อความในเนื้อหาหรือดัดตั้งด้านเนื้อหา เช่น

- เกวลิน ฉันเห็นด้วยกับทุกสิ่งที่เธอพูด
- จดหมายของเกวลินดีกว่า การพับสับสนกำแพงเป็นสิ่งที่สับสนและไม่มีประโยชน์เหมือนที่เธอพูด
- โสภิตา เพราะทุกสิ่งที่เธอพูดสำคัญทั้งนั้น

หรือ ตอบโดยไม่อธิบายเหตุผลอย่างพอเพียง เช่น

- จดหมายของโสภิตาดีที่สุด
- จดหมายของโสภิตาอ่านง่าย
- เกวลินมีข้อโต้แย้งที่ดีกว่า

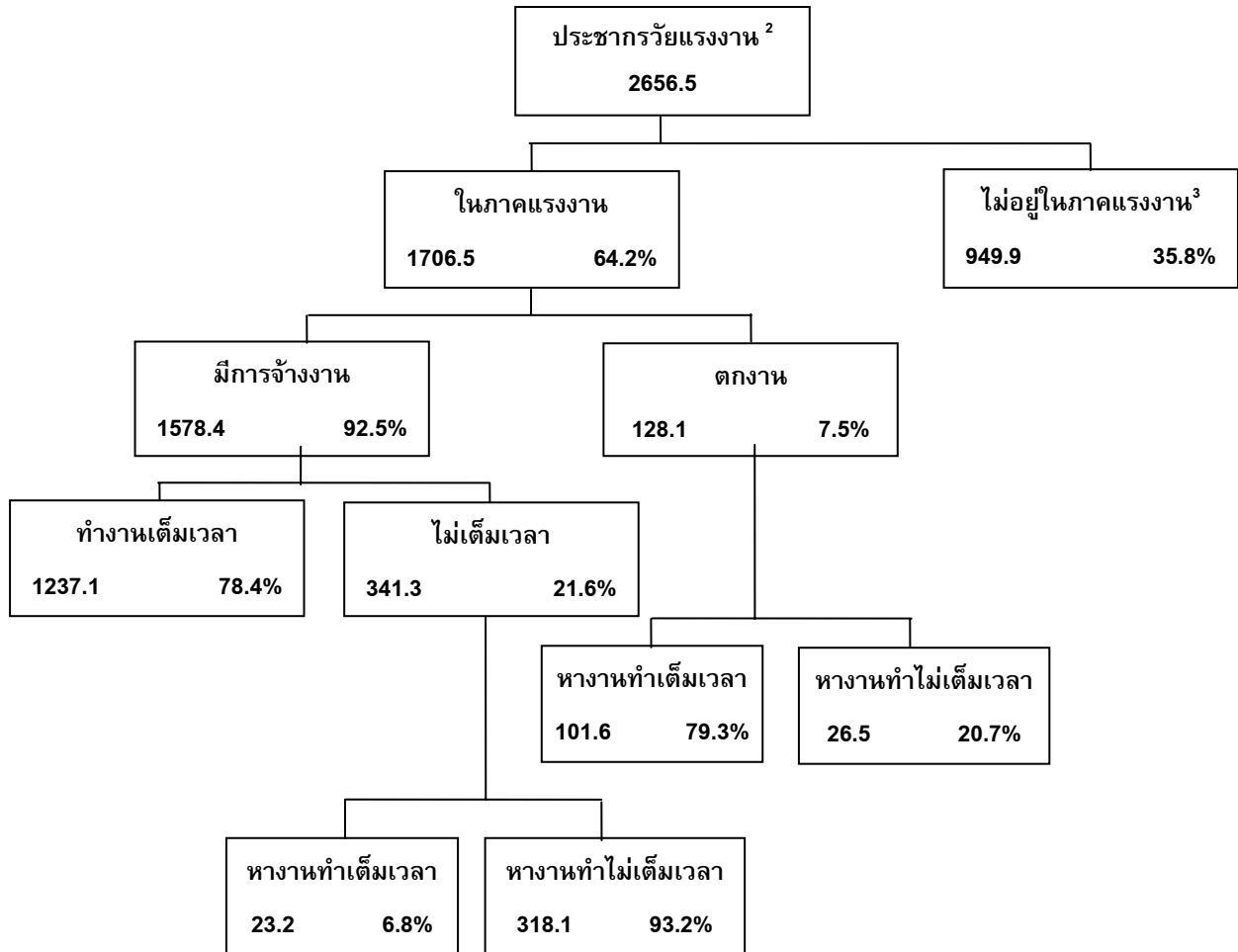
หรือ แสดงถึงความไม่เข้าใจเนื้อหา และตอบอย่างไม่เป็นเหตุเป็นผลหรือไม่เกี่ยวข้อง

- เกวลินเขียนได้ดีกว่า เธออธิบายปัญหาเป็นขั้นตอน และบนพื้นฐานของข้อมูลของเธอ เธอสรุปได้อย่างเป็นเหตุเป็นผล
- โสภิตา เพราะว่าเธอรักษาจุดยืนของเธอตั้งแต่ต้นจนจบ

แรงงาน

แผนภูมิข้างล่างนี้ แสดงโครงสร้างแรงงานของประเทศ หรือประชากรวัยแรงงาน ประชากรทั้งหมดของประเทศในปี พ.ศ. 2538 ประมาณ 3.4 ล้านคน

โครงสร้างแรงงาน ณ วันที่ 31 มีนาคม 2538 (หน่วยเป็นพันคน¹)

หมายเหตุ

1. จำนวนประชากรมีหน่วยเป็นพันคน
2. นิยามประชากรวัยแรงงาน คือ ประชากรที่มีอายุระหว่าง 15 ถึง 65 ปี
3. ประชากรไม่อยู่ในภาคแรงงานเป็นกลุ่มที่ไม่ชวนขายหางานทำ และ/หรือไม่พร้อมสำหรับงาน

จงใช้ข้อมูลข้างต้นเกี่ยวกับแรงงานของประเทศ ตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1: แรงงาน

การแบ่งกลุ่มประชากรวัยแรงงานหลัก แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มตามข้อใด

1. มีการจ้างงานและตกงาน
2. วัยทำงานและไม่ใช่วัยทำงาน
3. ทำงานเต็มเวลาและไม่เต็มเวลา
4. ในภาคแรงงานและไม่อยู่ในภาคแรงงาน

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	72.0
เกาหลี	77.9
จีน-ฮ่องกง	81.9
ไทย	60.7

สมรรถนะ : ดีความ

ชนิดของบทความ : แผนภาพ

สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คะแนนเต็ม

ข้อ 4. ในภาคแรงงานและไม่อยู่ในภาคแรงงาน

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

คำถามที่ 2: แรงงาน

ประชากรในวัยแรงงานที่ไม่อยู่ในภาคแรงงานมีเท่าไร (ให้เขียนจำนวนประชากร ไม่ใช่ร้อยละของประชากร)

.....

สมรรถนะ : คำนวณ

ชนิดของบทความ : แผนภาพ

สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา

แบบของข้อสอบ : ตอบสั้นๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	53.3
เกาหลี	26.1
จีน-ฮ่องกง	45.5
ไทย	27.7

คะแนนเต็ม

คำตอบที่ี้ออกว่า ตัวเลขในแผนภูมิต้นไม้มัน และ การรวมหลัก "พัน" ในหัวเรื่อง/เชิงอรรถเข้าด้วยกัน: 949,900 ให้ถือว่าตัวเลขหรือตัวหนังสือที่บอกค่าระหว่าง 949,000 และ 950,000 ใช้ได้ อนุโลมว่าจำนวน 900,000 หรือ หนึ่งล้าน (ที่เป็นตัวอักษรหรือตัวเลข) ยอมรับได้ เช่น

- 949,900
- น้อยกว่า เก้าแสนห้าหมื่น
- 950,000
- 9.49 แสน
- 949(000)

หรือ

- เกือบหนึ่งล้าน
- ประมาณ 9 แสน
- 949.9 X 1000
- 949,900

ได้คะแนนบางส่วน

บอกตัวเลขในแผนภูมิได้ไม่ได้ แต่รวมหลัก "พัน" ในหัวเรื่อง/เชิงอรรถไม่ถูกต้อง คำตอบ 949.9 ที่เป็นตัวอักษรหรือตัวเลข ให้ประมาณการได้เช่นเดียวกับใน 2 คะแนน เช่น

- 949.9
- 94,900
- เกือบหนึ่งพัน หรือ
- น้อยกว่า 950
- ประมาณ 900
- น้อยกว่า 1000

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ เช่น 35.8% หรือ 7.50%

คำถามที่ 3: แรงงาน

จากแผนภูมิโครงสร้างแรงงาน ประชากรในตารางข้างล่างนี้ จัดอยู่ในส่วนใดของแผนภูมิ แสดงคำตอบโดยทำเครื่องหมาย x ลงในช่องสี่เหลี่ยมในช่องที่ถูกต้อง ข้อแรกคือตัวอย่าง

	ภาคแรงงาน: "มีการจ้างงาน"	ภาคแรงงาน: "ตกงาน"	"ไม่อยู่ในภาคแรงงาน"	ไม่อยู่ในกลุ่มใดๆ
พนักงานเสิร์ฟไม่เต็มเวลา อายุ 35 ปี	☒	☐	☐	☐
นักธุรกิจหญิง อายุ 43 ปี ทำงาน 60 ชั่วโมง/สัปดาห์	☐	☐	☐	☐
นักศึกษาเต็มเวลาอายุ 21 ปี	☐	☐	☐	☐
ชาย อายุ 28 ปี เพิ่งขายร้านไป และกำลังหางานทำ	☐	☐	☐	☐
หญิง อายุ 55 ปี ไม่เคยทำงาน หรือไม่ต้องการทำงานนอกบ้าน	☐	☐	☐	☐
คุณย่า อายุ 80 ปี ยังทำงานในร้านขายของที่บ้านตนเอง	☐	☐	☐	☐

สมรรถนะ: ดีความ

ชนิดของบทความ: แผนภาพ

สถานการณ์: ในเชิงการศึกษา

แบบของข้อสอบ: เลือกตอบเชิงซ้อน

คะแนนเต็ม ตอบถูกทั้ง 5 ข้อ

ได้คะแนนบางส่วน ตอบถูก 3 หรือ 4 ข้อ

ไม่มีคะแนน ตอบถูก 2 ข้อ หรือน้อยกว่า

ประเทศ % ตอบถูก

ญี่ปุ่น 43.2

เกาหลี 33.0

จีน-ฮ่องกง 43.8

ไทย 28.2

คำตอบถูก

	“ภาคแรงงาน: มีการจ้างงาน”	“ภาคแรงงาน: ตกงาน”	“ไม่อยู่ในภาค แรงงาน”	ไม่อยู่ใน กลุ่มใด
พนักงานเสิร์ฟไม่เต็มเวลา อายุ 35 ปี	☒	☐	☐	☐
นักธุรกิจหญิง อายุ 43 ปี ทำงาน 60 ชั่วโมง/สัปดาห์	☒	☐	☐	☐
นักศึกษาเต็มเวลาอายุ 21 ปี	☐	☐	☒	☐
ชาย อายุ 28 ปี เพิ่งขายร้านไป และกำลังหางานทำ	☐	☒	☐	☐
หญิง อายุ 55 ปี ไม่เคยทำงาน หรือไม่ต้องการทำงานนอกบ้าน	☐	☐	☒	☐
คุณย่า อายุ 80 ปี ยังทำงานในร้านขายของที่บ้านตนเอง	☐	☐	☐	☒

คำถามที่ 4: แรงงาน

สมมติว่ามีการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานในรูปแบบภูมิทัศน์ไม้แบบเดียวกันทุกๆ ปี

รายการแสดงข้างล่างเป็นลักษณะ 4 อย่าง ของแผนภูมิต้นไม้ ท่านคิดว่าลักษณะของส่วนประกอบในแผนภูมิจะเปลี่ยนไปหรือไม่ในแต่ละปี โดยเขียนวงกลมล้อมรอบข้อมูลว่า “เปลี่ยน” หรือ “ไม่เปลี่ยน” ข้อแรกคือตัวอย่าง

ส่วนประกอบในแผนภูมิต้นไม้	คำตอบ
ข้อความในแต่ละช่อง (เช่น ภายในภาคแรงงาน)	เปลี่ยน / ☒ ไม่เปลี่ยน
จำนวนร้อยละ (เช่น 64.2%)	เปลี่ยน / ไม่เปลี่ยน
จำนวนประชากร (เช่น 2656.5)	เปลี่ยน / ไม่เปลี่ยน
หมายเหตุใต้แผนภูมิ	เปลี่ยน / ไม่เปลี่ยน

สมรรถนะ : วิเคราะห์

ชนิดของบทความ : แผนภาพ

สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบเชิงซ้อน

คะแนนเต็ม : ตอบถูกทั้ง 3 ข้อ

ได้คะแนนบางส่วน : ตอบถูก 2 ข้อ หรือน้อยกว่า

ไม่มีคะแนน : ไม่ตอบ

ประเทศ % ตอบถูก

ญี่ปุ่น 80.2

เกาหลี 66.6

จีน-ฮ่องกง 65.6

ไทย 37.4

คำตอบถูก

ส่วนประกอบในแผนภูมิต้นไม้	คำตอบ
ข้อความในแต่ละช่อง (เช่น ภายในภาคแรงงาน)	เปลี่ยน / ☒ ไม่เปลี่ยน
จำนวนร้อยละ (เช่น 64.2%)	☒ เปลี่ยน / ไม่เปลี่ยน
จำนวนประชากร (เช่น 2656.5)	☒ เปลี่ยน / ไม่เปลี่ยน
หมายเหตุใต้แผนภูมิ	เปลี่ยน / ☒ ไม่เปลี่ยน

คำถามที่ 5: แรงงาน

ข้อมูลโครงสร้างแรงงานที่นำเสนอในรูปแบบภูมิต้นไม้ นั้น สามารถนำเสนอได้หลายวิธี เช่น เขียนบรรยาย ใช้แผนภูมิวงกลม แผนภูมิเส้น หรือตาราง

การที่เลือกนำเสนอด้วยแผนภูมิต้นไม้ อาจเป็นเพราะมีประโยชน์ในการแสดงถึงอะไร

1. การเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาเปลี่ยนไป
2. ขนาดของประชากรรวมของประเทศ
3. ประเภทที่มีอยู่แต่ละกลุ่ม
4. ขนาดของแต่ละกลุ่ม

สมรรถนะ : วิเคราะห์

ชนิดของบทความ : แผนภาพ

สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	65.3
เกาหลี	51.1
จีน-ฮ่องกง	75.5
ไทย	28.2

คะแนนเต็ม

ข้อ 3. ประเภทที่มีอยู่แต่ละกลุ่ม

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

ผลการดำเนินงานของโครงการ PLAN ในปีงบประมาณ 1996

องค์กรระหว่างประเทศ

ภูมิภาคอัฟริกาใต้และตะวันออก

RESA

	ธันวาคม	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	รวม
เติบโตอย่างมีสุขภาพดี														
สถานีนอนามัยขนาด 4 ห้องหรือเล็กกว่า	1	0	6	0	7	1	2	0	9	26				
ฝึกรวมพนักงานอนามัยเป็นเวลา 1 วัน	1 053	0	719	0	425	1 003	20	80	1 085	4 385				
เด็ก ๆ ได้รับอาหารเสริม > 1 สัปดาห์	10 195	0	2 240	2 400	0	0	0	0	251 402	266 237				
เด็ก ๆ ได้รับเงินช่วยเหลือด้านสุขภาพ/ทันตกรรม	984	0	396	0	305	0	581	0	17	2 283				
การศึกษา														
อบรมครู 1 สัปดาห์	0	0	367	0	970	115	565	0	303	2 320				
ซื้อ/รับบริจาคหนังสือแบบฝึกหัด	667	0	0	41 200	0	69 106	0	150	0	111 123				
ซื้อ/รับบริจาคหนังสือเรียน	0	0	45 650	9 600	1 182	8 769	7 285	150	58 387	131 023				
ซื้อ/รับบริจาคเครื่องแบบนักเรียน	8 897	0	5 761	0	2 000	6 040	0	0	434	23 132				
นักเรียนได้รับความช่วยเหลือด้านค่าเล่าเรียน/ทุนการศึกษา	12 321	0	1 598	0	154	0	0	0	2 014	16 087				
โรงเรียนซื้อ/รับบริจาคโต๊ะเรียน	3 200	0	3 689	250	1 564	1 725	1 794	0	4 109	16 331				
สร้างห้องเรียนถาวร	44	0	50	8	93	31	45	0	82	353				
ปรับปรุงห้องเรียน	0	0	34	0	0	14	0	0	33	81				
ผู้ใหญ่รับการอบรมให้อ่านออกเขียนได้ในปีงบประมาณนี้	1 160	0	3 000	568	3 617	0	0	0	350	8 695				
ที่อยู่อาศัย														
ขุด/สร้างส้วมซึม	50	0	2 403	0	57	162	23	96	4 311	7 102				
ทอระบายแบบใหม่ให้บ้านเรือน	143	0	0	0	0	0	0	0	0	143				
ขุด/ปรับปรุงบ่อน้ำ	0	0	15	0	7	13	0	0	159	194				
ขุดเจาะบ่อน้ำบาดาล	0	0	8	93	14	0	27	0	220	362				
สร้างระบบส่งน้ำดื่ม	0	0	28	0	1	0	0	0	0	29				
สร้างระบบกรองน้ำดื่ม	0	0	392	0	2	0	0	0	31	425				
ปรับปรุงบ้านตามโครงการของ PLAN	265	0	520	0	0	0	1	0	2	788				
สร้างบ้านใหม่สำหรับผู้รับประโยชน์ ตามโครงการ	225	0	596	0	0	2	6	0	313	1 142				
สร้างหรือปรับปรุงหอประชุมท้องถิ่น	2	0	2	0	3	0	3	0	2	12				
อบรมผู้นำชุมชน 1 วัน หรือมากกว่า	2 214	95	3 522	232	200	3 575	814	20	2 693	13 365				
ปรับปรุงถนนหลายๆ สายให้มีระยะทางยาวขึ้น	1.2	0	26	0	0	0	0	0	53.4	80.6				
สร้างสะพาน	0	0	4	2	11	0	0	0	1	18				
จำนวนครอบครัวได้รับประโยชน์โดยตรงจากแนวป้องกันดินทลาย	0	0	1 092	0	1 500	0	0	0	18 405	20 997				
จำนวนบ้านที่มีไฟฟ้าเข้าไปถึงใหม่	448	0	2	0	0	0	0	0	44	494				

ตารางข้างต้น เป็นส่วนหนึ่งของรายงานที่จัดพิมพ์โดยองค์การให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศ PLAN ข้อมูลที่ให้ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์การ PLAN ในภูมิภาคแห่งหนึ่ง (อัฟริกาใต้และตะวันออก)

จงใช้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามข้อ 1: องค์การระหว่างประเทศ PLAN

ระดับของกิจกรรมของ PLAN ในประเทศเอธิโอเปีย ในปี 1996 เป็นอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคเดียวกัน

1. ในเอธิโอเปียมีกิจกรรมสูงกว่าประเทศอื่น ๆ
2. ในเอธิโอเปียมีกิจกรรมต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ
3. ระดับกิจกรรมมีประมาณเท่า ๆ กับประเทศอื่น
4. กิจกรรมทางด้านที่อยู่อาศัยค่อนข้างสูง และในด้านอื่นค่อนข้างต่ำ

คำถามข้อ 2: องค์การระหว่างประเทศ PLAN

ในปี 1996 ประเทศเอธิโอเปียเป็นหนึ่งในประเทศที่ยากจนที่สุดในโลก

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้และจากข้อมูลในตาราง จงให้คำอธิบายที่อาจเป็นไปได้สำหรับระดับของกิจกรรม องค์การระหว่างประเทศ PLAN ในประเทศเอธิโอเปียเมื่อเทียบกับในประเทศอื่น ๆ

.....
.....

สมรรถนะ : วิเคราะห์

ชนิดของบทความ : ตาราง

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	10.9
เกาหลี	20.9
จีน-ฮ่องกง	13.3
ไทย	8.4

คะแนนเต็ม

นักเรียนตอบคำถามข้อ A ถูกต้อง (ตอบข้อ 2) คำตอบข้อ B ต้องอธิบายระดับกิจกรรมขององค์การ PLAN โดยสรุปรวมจากข้อมูลทั้งหมดที่ให้มา ทั้งข้อมูลทางตรงและอ้อมที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในประเทศเอธิโอเปียของ PLAN คำตอบจะต้องสอดคล้อง (แม้ไม่อ้างคำพูดโดยตรง) กับสองประเด็นต่อไปนี้

- (1) ระดับกิจกรรมของ PLAN ในเอธิโอเปียต่ำ (ข้อมูลจากตาราง) และ
 - (2) ความยากจนในเอธิโอเปีย (ข้อมูลที่ให้มาในตัวคำถาม) เช่น
- องค์การที่ให้ความช่วยเหลือมักจะเริ่มงานโดยให้การอบรมเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นก่อน ดังนั้น จึงน่าจะเป็นไปได้ว่า PLAN เพิ่งเริ่มงานในเอธิโอเปียในปี 1996
 - การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในชุมชน อาจเป็นเพียงความช่วยเหลือเบื้องต้นที่ให้ได้ ในเอธิโอเปียอาจจะไม่มีโรงพยาบาลหรือโรงเรียนที่พวกเขาจะเข้าไปใช้
 - องค์การช่วยเหลืออื่น ๆ อาจให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับด้านยาและอื่น ๆ PLAN จึงเห็นว่าชาวชุมชนจำเป็นต้องรู้ในด้านการพัฒนาประเทศ [บอกโดยอ้อมว่าเป็นการฝึกอบรมผู้นำชุมชน]

ได้คะแนนบางส่วน

นักเรียนตอบคำถามข้อ A ถูกต้อง (ตอบข้อ 2) คำตอบต้องอธิบายระดับการทำงานของ PLAN โดยการนำข้อมูลที่มีอยู่มาใช้มากที่สุด คำตอบจะต้องสอดคล้อง (แม้ไม่ได้ยกคำพูดมาโดยตรง) กับสองประเด็นต่อไปนี้

- (1) ระดับกิจกรรมของ PLAN ต่ำในเอธิโอเปีย (ข้อมูลจากตาราง) และ
- (2) ความยากจนในเอธิโอเปีย (ข้อมูลที่ให้มาในเนื้อหา) เช่น

- อาจเป็นการยากที่จะส่งความช่วยเหลือไปที่นั่น เพราะทุกอย่างสับสนวุ่นวายมาก
- อาจมีสงครามเกิดขึ้น จึงยากที่จะให้ความช่วยเหลือ
- พวกเขาไม่รู้จะช่วยที่นั่นอย่างไร
- ถ้ามีองค์กรอื่นช่วยเอธิโอเปียอยู่แล้ว ก็มีสิ่งที่ PLAN ทำได้น้อย
- ฉันคิดว่าประเทศอื่น ๆ ได้รับความช่วยเหลือก่อน และเอธิโอเปียจะได้รับเป็นประเทศต่อไป
- ชาวเอธิโอเปียอาจมีวัฒนธรรมเฉพาะที่อาจทำให้เข้ากับชาวต่างชาติได้ยาก
- ฉันคิดว่าประเทศอื่นได้รับความช่วยเหลือมากไปจนทำให้ประเทศเอธิโอเปียตกหล่นไป องค์กร PLAN อาจไม่มีทุนและงบประมาณมากพอสำหรับทุกประเทศที่ต้องการความช่วยเหลือ

หรือ นักเรียนตอบคำถามข้อ A ไม่ถูกต้อง (ไม่ตอบข้อ 2) หรือ ตอบคำถามข้อ A ถูกต้อง (ตอบข้อ 2) แต่คำตอบไม่ได้ใช้ข้อมูลที่เกี่ยวกับความยากจนของเอธิโอเปีย

- เอธิโอเปียอาจไม่ต้องการความช่วยเหลือจาก PLAN เท่าประเทศอื่น *[นำข้อมูลจากตารางมาใช้ แต่ไม่ได้ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับความยากจนของเอธิโอเปีย เทียบกับประเทศอื่น ๆ ตาม ที่ระบุไว้ในคำถาม]*
- เอธิโอเปียไม่ยากจนเท่ากับประเทศอื่น ๆ ดังนั้น จึงไม่ต้องการความช่วยเหลือมากเท่า ประเทศอื่น ๆ *[ใช้ข้อมูลจากตารางเรื่องความช่วยเหลือ แต่ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเรื่อง ความยากจนกว่าประเทศอื่น ๆ ที่ให้มาในคำถาม]*
- เอธิโอเปียอาจต้องการความช่วยเหลือเพียงแต่การฝึกอบรมผู้นำชุมชนมากกว่าประเทศอื่น *[ใช้ข้อมูลจากตาราง แต่ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเกี่ยวกับความยากจนของเอธิโอเปียเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ซึ่งให้มาในคำถาม]*

ไม่มีคะแนน

นักเรียนตอบคำถามข้อ A ได้ถูกต้อง (ตอบข้อ 2) แต่ให้คำตอบในข้อ B คลุมเครือ หรืออธิบายไม่เพียงพอ หรือไม่ตรงกับความจริง

- ในเอธิโอเปียมีกิจกรรมต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ *[ใช้ข้อมูลข้อ A โดยไม่การอธิบายเพิ่มเติม]*
- PLAN ไม่ต่อให้ความช่วยเหลือในเอธิโอเปีย
- PLAN ให้ความช่วยเหลือเท่ากันทุกประเทศ *[ให้ข้อมูลขัดแย้งกับข้อ 4A]*

หรือ นักเรียนตอบคำถามข้อ A ได้ถูกต้อง (ตอบข้อ 2) แต่ให้คำตอบในข้อ B ในสิ่งที่เป็นไปได้หรือไม่ หรือไม่เกี่ยวข้อง

- พวกเขาจะทำให้เอธิโอเปียมากกว่านี้ *[แสดงความคิดเห็น แทนที่จะอธิบาย]*
- พวกเขาเพียงแต่ฝึกอบรมนักพัฒนา ดูเหมือนไม่ได้ทำอะไรเกี่ยวกับสุขภาพ หรือเรียนรู้จากประชาชนที่นั่น *[ไม่อธิบายถึงระดับของกิจกรรม]*

อาวุธวิทยาศาสตร์ของตำรวจ

มีมาตรการเกิดขึ้น แต่ผู้ต้องสงสัยปฏิเสธหมดทุกข้อหา เขาอ้างว่าไม่รู้จักเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย เขาบอกว่าไม่เคยรู้จักผู้ตายมาก่อน ไม่เคยเข้าใกล้ ไม่เคยจะต้อง... ตำรวจและผู้พิพากษาเชื่อว่าเขาไม่ได้พูดความจริงแต่จะพิสูจน์ได้อย่างไร

ณ สถานที่เกิดเหตุ นักสืบได้รวบรวมหลักฐานทุกชิ้นเท่าที่จะเก็บได้ เช่น เส้นใยผ้า เส้นผม รอยนิ้วมือ ก้นบุหรี่... เส้นผมสีแดงสองสามเส้นบนเสื้อนอกของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย มองดูคล้ายเส้นผมของผู้ต้องสงสัย ถ้าเราสามารถพิสูจน์ได้ว่าเส้นผมพวกนี้เป็นของผู้ต้องสงสัยแล้ว คงจะใช้เป็นหลักฐานแสดงได้ว่าเขาเคยพบกับผู้ตายมาก่อนหน้านี้

แต่ละคนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ผู้เชี่ยวชาญเริ่มงานโดยการตรวจสอบเซลล์รากผมที่พบบนศพ และเซลล์เม็ดเลือดของผู้ต้องสงสัย ซึ่งภายในนิวเคลียสของเซลล์แต่ละเซลล์ในร่างกายคนเราจะมี DNA มันคืออะไร? DNA มีรูปร่างคล้ายสร้อยคอที่ทำจากสร้อยมุกสองเส้นที่บิดไขว้กันเป็นเกลียว ลองนึกภาพว่า

มุกเหล่านี้มีสีต่างกัน และแต่ละสีมีจำนวนเป็นหลายพันเม็ดนี้ (ซึ่งรวมกันเป็นหน่วยถ่ายถอดพันธุกรรมหรือยีน) ถูกร้อยเรียงเข้าด้วยกันเป็นลำดับเฉพาะตัว ลักษณะการเรียงตัวกันของ DNA ในร่างกายของคนหนึ่งจะมีลักษณะเหมือนกันทุกเซลล์ ไม่ว่าจะเป็นเซลล์รากผม เซลล์จากนิ้วมือในตับ ในท้องหรือในเม็ดเลือด แต่รูปแบบการเรียงตัวในแต่ละคนจะต่างกัน เนื่องจากรูปร่างมุกที่มาร้อยเรียงมีจำนวนมาก จึงมีโอกาสน้อยมากที่คนสองคนจะมี DNA เหมือนกัน ยกเว้นฝาแฝดที่เกิดจากไขใบเดียวกัน เอกลักษณ์ของแต่ละคนนี้เองทำให้ DNA เป็นเหมือนบัตรประจำตัวทางพันธุกรรม ด้วยเหตุนี้นักพันธุกรรมศาสตร์ จึงสามารถเปรียบเทียบบัตรประจำตัวทางพันธุกรรมของผู้ต้องสงสัย (ซึ่งตรวจจากเลือดของเขา)

กับของเส้นผมสีแดงที่พบ ถ้าบัตรประจำตัวทางพันธุกรรมเหมือนกัน ก็รู้ว่าที่จริงผู้ต้องสงสัยเคยเข้าใกล้เหยื่อที่เขาอ้างว่าไม่เคยพบกันมาก่อน

เพียงหลักฐานชิ้นเดียว

กรณีการฆาตกรรมทางเพศ การฆาตกรรม การโจรกรรม หรืออาชญากรรมอื่นๆ ตำรวจจะใช้วิธีหาพยานหลักฐานจากการวิเคราะห์ทางพันธุกรรมมากขึ้นทุกที เพื่อพยายามหาหลักฐานการสัมผัสระหว่างคนสองคนระหว่างวัตถุสองสิ่ง หรือระหว่างบุคคลกับวัตถุ การพิสูจน์ได้ว่ามีการสัมผัสกันเช่นนี้ เป็นประโยชน์มากต่อการสืบสวนหาหลักฐาน แต่มันก็เป็นเพียงหลักฐานอย่างหนึ่งในจำนวนหลายๆ อย่างเท่านั้น ไม่ใช่ว่าจะสามารถพิสูจน์ถึงการฆาตกรรมได้เสมอไป

แอน เวอร์เซลเลส

ละเซลล์มีเยื่อหุ้มเซลล์และมีนิวเคลียสซึ่งเป็นส่วนที่พบ DNA

อะไรคือพันธุกรรม?

DNA ประกอบด้วยยีนจำนวนมาก เปรียบเสมือนไข่มุกที่ร้อยเรียงนับพันเม็ด กลุ่มของยีนที่มารวมกันจะแสดงลักษณะสายพันธุกรรมประจำตัวของแต่ละบุคคล

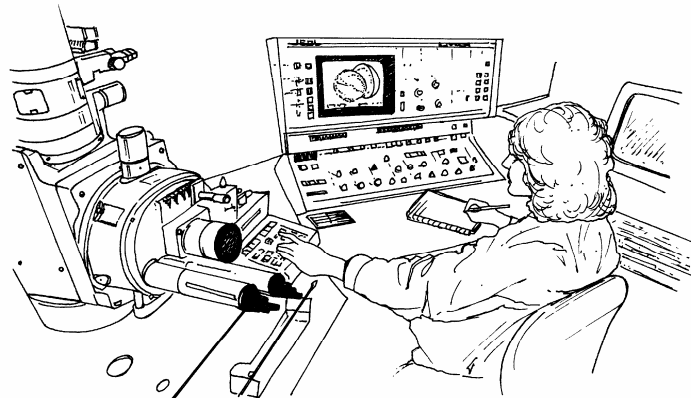
บัตรพันธุกรรม ทำได้อย่างไร

นักพันธุกรรมศาสตร์นำเซลล์เพียงสองสามเซลล์จากเส้นผมที่พบบนร่างของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย หรือจากน้ำลายที่ติดอยู่ที่ก้นบุหรี่ แล้วใส่ลงในสารอย่างหนึ่งที่จะสลายสิ่งอื่นๆ รอบ DNA ให้เหลือแต่ DNA ของเซลล์ และทำอย่างเดียวกันนี้กับเซลล์เม็ดเลือดของผู้ต้องสงสัย แล้วก็นำ DNA ไปเตรียมเพื่อวิเคราะห์ หลังจากนั้นจะใส่ DNA ลงในวันชนิดพิเศษแล้วผ่านกระแสไฟลงในวันปล่อยทิ้งไว้ 2-3 ชั่วโมง จะเกิดแถบคล้ายรหัสแท่ง (bar code เป็นรหัสที่ติดอยู่กับสิ่งของที่เรารู้ชื่อ) ซึ่งจะมองเห็นได้ด้วยแสงจากหลอดไฟพิเศษ แล้วนำรหัสแท่งบน DNA

คนเราประกอบด้วยเซลล์นับล้านล้านเซลล์

สิ่งมีชีวิตทุกชนิดประกอบด้วยเซลล์เป็นจำนวนมากมายมหาศาล แต่ละเซลล์มีขนาดเล็กมาก ต้องส่องดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ที่มีกำลังขยายสูง แต่

กล้องจุลทรรศน์ในห้องปฏิบัติการของตำรวจ

ของผู้ต้องสงสัยเปรียบเทียบกับของ
เส้นผมที่พบบนร่างของผู้ตาย

คำถามที่ 1: ตำรวจ

เพื่ออธิบายโครงสร้างของ DNA ผู้เขียนได้นำไปเปรียบเทียบกับสร้อยไข่มุก สร้อยไข่มุกของคนหนึ่งกับของอีกคนหนึ่งแตกต่างกันอย่างไร

1. ความยาวต่างกัน
2. การเรียงลำดับต่างกัน
3. จำนวนสร้อยต่างกัน
4. สีของมุกต่างกัน

คะแนนเต็ม

ข้อ 2. การเรียงลำดับต่างกัน

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

สมรรถนะ : ค้นสาระ

ชนิดของบทความ : คำชี้แจง

สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	77.0
เกาหลี	66.0
จีน-ฮ่องกง	55.0
ไทย	37.7

คำถามที่ 2: ตำรวจ

กรอบสี่เหลี่ยมที่มีหัวเรื่องว่า “บัตรพันธุกรรม ทำได้อย่างไร” มีจุดมุ่งหมายเพื่ออะไร เพื่ออธิบายว่า

1. DNA คืออะไร
2. รหัสแท่งคืออะไร
3. การวิเคราะห์เซลล์เพื่อดูรูปแบบของ DNA ทำได้อย่างไร
4. การพิสูจน์ถึงการขาดกรรมทำได้อย่างไร

คะแนนเต็ม

ข้อ 3. การวิเคราะห์เซลล์เพื่อดูรูปแบบของ DNA ทำได้อย่างไร

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

สมรรถนะ : ดีความ

ชนิดของบทความ : คำชี้แจง

สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	68.8
เกาหลี	56.0
จีน-ฮ่องกง	65.9
ไทย	51.0

คำถามที่ 3: ตำรวจ

จุดมุ่งหมายสำคัญของผู้เขียนคืออะไร

1. เพื่อเตือนภัย
2. เพื่อความบันเทิง
3. เพื่อให้ข้อมูล
4. เพื่อทำให้เห็นคล้อยตาม

คะแนนเต็ม

ข้อ 3. เพื่อให้ข้อมูล

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

สมรรถนะ : ดีความ

ชนิดของบทความ : คำชี้แจง

สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	50.4
เกาหลี	85.9
จีน-ฮ่องกง	83.9
ไทย	79.2

คำถามที่ 4: ตำรวจ

ท้ายสุดของบทนำ (กรอบสี่เหลี่ยมแรก) มีข้อความว่า: “แต่จะพิสูจน์ได้อย่างไร?”

ตามเนื้อหาในเรื่องนี้ ผู้ทำหน้าที่พิสูจน์พยายามหาคำตอบของปัญหานี้โดยการทำอะไร

1. สอบพยานรู้เห็น
2. ทำการวิเคราะห์พันธุกรรม
3. สอบสวนผู้ต้องสงสัยอย่างถี่ถ้วน
4. ทบทวนผลการสอบสวนใหม่ทั้งหมดอีกครั้ง

คะแนนเต็ม

ข้อ 2. ทำการวิเคราะห์พันธุกรรม

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

สมรรถนะ : ดีความ

ชนิดของบทความ : คำชี้แจง

สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	82.4
เกาหลี	82.3
จีน-ฮ่องกง	89.8
ไทย	71.8

สบาย ๆ กับรองเท้าสำหรับวิ่ง

เป็นเวลา 14 ปีมาแล้วที่ศูนย์การแพทย์กีฬาแห่งเมืองลียง (ฝรั่งเศส) ได้ศึกษาเรื่องการบาดเจ็บของนักกีฬารุ่นเยาว์ และนักกีฬาอาชีพ พบว่าสิ่งที่ดีที่สุดคือการป้องกัน... และใส่รองเท้าที่ดี

กระแทก ล้ม รองเท้าไม่พอดี

นักกีฬารุ่นเยาว์อายุระหว่าง 8-12 ปี 18% เคยได้รับบาดเจ็บข้อเท้าเคล็ด จนถึงข้อเท้าแพลง และ 25% ของนักกีฬาอาชีพค้นพบด้วยตนเองว่ากระดูกอ่อนของข้อเท้าอาจถูกกระทบกระเทือนหรือได้รับบาดเจ็บจนถึงขั้นรักษาไม่หาย และถ้าไม่ได้รับการดูแลให้ดีขึ้นแต่วัยเด็ก (10-12 ปี) อาจทำให้เป็นโรคกระดูกเสื่อมก่อนวัย สะโพกก็อาจได้รับบาดเจ็บอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะเหนื่อย ยิ่งเสี่ยงต่อกระดูกหักหรือหักจากการล้ม หรือถูกกระแทก

ตามรายงานของการศึกษานักฟุตบอลที่เล่นมานานกว่า 10 ปี จะมีกระดูกใหญ่ผิดปกติบริเวณหน้าแข้งหรือบริเวณสันเท้าที่เรียกกันว่า “เท้านักฟุตบอล” ซึ่งเป็นลักษณะของเท้าที่เปลี่ยนรูปไป เนื่องจาก รองเท้าที่มีพื้นรับฝ่าเท้า และข้อเท้าหลวมหรือยึดหยุ่นมากเกินไป

ปกป้อง รองรับ ช่วยการทรงตัวและรับแรงกระแทก

ถ้ารองเท้าคับเกินไปจะจำกัดการเคลื่อนไหว แต่ถ้ายึดหยุ่นเกินไป จะทำให้เสี่ยงต่อการบาดเจ็บ หรือข้อเท้าแพลงได้รองเท้ากีฬาที่ดีควรมีคุณสมบัติครบทั้ง 4 ประการคือ

ประการแรกจะต้องป้องกันอันตรายจากภายนอก : ป้องกันการกระแทกจากลูกบอล หรือผู้เล่นอื่นจากพื้นสนามที่ไม่เรียบและช่วยให้เท้าอุ่นและแห้ง ถึงแม้อากาศจะหนาวหรือฝนตก ก็ตาม

ต้องรองรับกับเท้าได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะบริเวณข้อเท้า เพื่อป้องกันข้อเท้าแพลง บวม หรือปัญหาอื่นๆ ที่อาจทำให้บาดเจ็บถึงหัวเข่าได้

ต้องช่วยให้นักกีฬาทรงตัวได้ดี ไม่ลื่นไถลบนพื้นเปียกหรือไม่สะดุดพื้นแห้ง

ประการสุดท้ายจะต้องรับแรงกระแทกได้ดี โดยเฉพาะนักกีฬาวอลเลย์บอลและบาสเกตบอลที่ต้องกระโดดอยู่ตลอดเวลา

เพื่อเท้าแห้ง

เพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บแม้จะเล็กน้อยๆ เช่น รองเท้ากัด หรือโรคน้ำกัดเท้า (เท้าเปื่อยจากเชื้อรา) รองเท้าจะต้องระบายเหงื่อได้ดีและกันความชื้นจากภายนอกได้ วัสดุที่ดีที่สุดคือ หนังซึ่งกันน้ำและไม่เปียกโชกทันทีที่ถูฝน

จากบทความข้างต้น โปรดตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : รongเท้าวิ่ง

ผู้เขียนต้องการบอกให้ทราบอะไร

1. คุณภาพของรองเท้ากีฬาต่าง ๆ มีการพัฒนาไปอย่างมาก
2. ทางที่ดีไม่ควรเล่นฟุตบอล ถ้าอายุต่ำกว่า 12 ปี
3. เยาวชนได้รับบาดเจ็บมากขึ้น เนื่องจากสภาวะทางกายภาพไม่ดี
4. เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักกีฬาสมัครเล่น ต้องสวมรองเท้าที่ดี

คะแนนเต็ม

ข้อ 4. เป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักกีฬาสมัครเล่น ต้องสวมรองเท้าที่ดี

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

สมรรถนะ : ดีความ

ชนิดของบทความ : คำชี้แจง

สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	85.7
เกาหลี	84.5
จีน-ฮ่องกง	90.3
ไทย	57.2

คำถามที่ 2: รongเท้าวิ่ง

ตามบทความข้างต้น ทำไมรองเท้ากีฬาจึงไม่ควรดับจนเกินไป

.....

สมรรถนะ : คำนึงสาระ

ชนิดของบทความ : คำชี้แจง

สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา

แบบของข้อสอบ : ตอบสั้นๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	84.9
เกาหลี	76.1
จีน-ฮ่องกง	92.3
ไทย	51.9

คะแนนเต็ม

คำตอบที่กล่าวถึงการเคลื่อนไหวที่ไม่คล่องตัว เช่น

- จำกัดการเคลื่อนไหว
- ทำให้วิ่งได้ไม่สะดวก

ไม่มีคะแนน

คำตอบแสดงถึงความไม่เข้าใจเนื้อหา หรือคำตอบไม่สมเหตุสมผลหรือไม่เกี่ยวข้อง เช่น

- เพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บ
- มันไม่กระชับเท่า
- เพราะคุณต้องการให้กระชับเท้าและข้อเท้า

หรือ ให้คำตอบไม่เพียงพอ หรือคลุมเครือ เช่น

- อีกนัยหนึ่ง มันไม่เหมาะกับเท้า

คำถามที่ 3: รองเท้าวิ่ง

เนื้อความตอนหนึ่งกล่าวว่า “รองเท้ายี่ห้อที่ตีควรมีคุณสมบัติครบทั้ง 4 ประการ” คุณสมบัติเหล่านี้ คืออะไรบ้าง

.....

.....

สมรรถนะ : คั้นสาระ
ชนิดของบทความ : คำชี้แจง
สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา
แบบของข้อสอบ : ตอบสั้นๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	73.4
เกาหลี	88.8
จีน-ฮ่องกง	87.4
ไทย	81.8

คะแนนเต็ม

คำตอบอ้างอิงเกณฑ์ 4 ข้อที่พิมพ์ตัวเอนในเนื้อเรื่อง สิ่งที่ยังถึงแต่ละข้ออาจอ้างโดยยกมาตรงๆ ดัดแปลงคำพูดใหม่ หรือขยายความจากเกณฑ์ เกณฑ์อาจจัดลำดับแตกต่างจากนี้ได้เกณฑ์ทั้ง 4 เกณฑ์ คือ (1) เพื่อช่วยป้องกันภายนอก (2) ช่วยรองรับเท้า (3) ช่วยให้ทรงตัวดี (4) ช่วยรับแรงกระแทก เช่น

- 1 ป้องกันภายนอก (1)
2 รองรับเท้า (2)
3 ทรงตัวดี (3)
4 รับแรงกระแทก (4)
- รองเท้าต้องช่วยป้องกันภายนอก รองรับเท้า ช่วยให้หนักกีฬาทรงตัวดีและต้องรับแรงกระแทก
- ป้องกัน กระชับ ทรงตัว รับแรงกระแทก [อ้างถึง หัวข้อย่อย ในส่วนนี้ของเนื้อหา]

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ ตัวอย่างเช่น

- 1 ป้องกันการกระแทกด้วยลูกบอลหรือเท้า
2 ดานกับพื้นสนามที่ไม่เรียบ
3 ช่วยให้เท้าอบอุ่นและแห้ง
4 รองรับเท้า

[3 ข้อแรก อยู่ในเกณฑ์ข้อที่ 1 ทั้งสิ้น คือ ป้องกันภายนอก]

ในย่อหน้าสุดท้าย ซึ่งมี 2 ส่วนดังนี้

(ส่วนแรก) “เพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บเล็กๆ น้อยๆ เช่น รองเท้ากัด หรือโรคน้ำกัดเท้า (เท้าเปื่อยจากเชื้อรา)...”

(ส่วนที่สอง) “...รองเท้าจะต้องระบายเหงื่อได้ดี และกันความชื้นจากภายนอกได้”

คำถามที่ 4: รองเท้าวิ่ง

ส่วนแรก และส่วนที่สอง สัมพันธ์กันอย่างไร

1. ส่วนที่สองขัดแย้งกับส่วนแรก
2. ส่วนที่สองซ้ำกับส่วนแรก
3. ส่วนที่สองขยายปัญหาที่บรรยายไว้ในส่วนแรก ให้ชัดเจนขึ้น
4. ส่วนที่สองเสนอการแก้ปัญหาที่บรรยายไว้ในส่วนแรก

สมรรถนะ : วิเคราะห์

ชนิดของบทความ : คำชี้แจง

สถานการณ์ : ในเชิงการศึกษา

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

คะแนนเต็ม

ข้อ 4. ส่วนที่สองเสนอการแก้ปัญหาที่
บรรยายไว้ในส่วนแรก

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	77.2
เกาหลี	77.5
จีน-ฮ่องกง	79.4
ไทย	50.7

ของขวัญ

- 5 เธอไม่รู้ว่ากี่วันแล้วที่ตัวเองนั่งอยู่อย่างนี้ เฝ้าดูสายน้ำเย็นเยือกสีน้ำตาลที่ขยับสูงขึ้นมาที่ละน้อยจนริมฝั่งน้ำค่อยๆ จมหายไปในระดับน้ำที่สูงขึ้น หล่นจำได้ราวๆ ถึงตอนที่ฝนเริ่มตก สายน้ำไหลผ่านหนองน้ำมาจากทิศใต้ กระทับกับผนังของบ้านของหล่น แล้วน้ำในแม่น้ำก็เริ่มสูงขึ้นทีละน้อยในตอนแรกจนกระทั่งหยุดและกลับสู่ระดับเดิม ชั่วโงมแล้วชั่วโงมเล่าที่น้ำลดแล้วไปตามห้วยหนองและท้องร่องลู่ที่ต่ำ ตอนกลางคืนขณะที่เธอกำลังหลับ น้ำได้เอ่อท่วมถนนและล้อมรอบทุกสิ่งทุกอย่างจนเธอต้องนั่งเดี๋ยวดายอยู่อย่างนี้ เธอก็ลอยหายไปกับกระแสแล้วเหลือแต่บ้านลอยน้ำติดอยู่ชายฝั่งเหมือนท่อนซุงบนแพ ตอนนี้แม่แต่ไม้กระดานที่ทาน้ำมันดินกันน้ำไว้ น้ำยังซึมเข้ามาได้และสูงขึ้นเรื่อยๆ
- 10 ฝั่งตรงข้ามเท่าที่มองเห็นมีเพียงยอดไม้ส่วนที่โผล่พ้นน้ำ หนองน้ำกลายเป็นท้องทะเลที่เว้งว้างว่างเปล่าและถูกกระหน่ำด้วยฝน แม่น้ำถูกกลืนหายไปกับความเว้งว้าง บ้านของเธอซึ่งสร้างบนฐานที่เหมือนเรือเพื่อให้ลอยน้ำได้เวลาเกิดน้ำท่วม แต่ก็เก่าจนกระทั่งบางที่ไม้กระดานที่รองรับอาจพุ่งไปบ้าง บางที่เชือกที่ผูกบ้านไว้กับต้นไม้ใหญ่อาจจะหลุดออกและปล่อยให้บ้านลอยตามกระแสเช่นเดียวกับเรือที่ลอยหายไปก่อนแล้ว
- 15 ไม่มีใครช่วยได้ตอนนี้ ถึงเธอจะตะโกนก็เปล่าประโยชน์เพราะคงไม่มีใครได้ยิน คนอื่นๆ ก็คงวุ่นวายอยู่กับการช่วยเหลือตัวเองเพื่อรักษาข้าวของเขาไว้แม้จะน้อยนิดก็ตาม หรืออาจเพื่อรักษาชีวิตของตัวเองไว้ก็ได้ เธอเห็นบ้านทั้งหลังลอยผ่านไป ทุกอย่างช่างเสียบเสียบราวกับอยู่ในงานศพ เธอจำได้ว่าบ้านนั้นเป็นบ้านของใคร มันรู้สึกแย่งจริงๆ ที่เห็นมันลอยไปอย่างนั้น แต่เจ้าของบ้านคงหนีออกไปอยู่บนที่สูงแล้ว ต่อมา หลังจากที่มีความมืดโรยตัวมาปกคลุมและท่ามกลางสายฝนที่กระหน่ำ เธอได้ยินเสียงคำรามของเสือดำอยู่เหนือลำน้ำ
- 20 ตอนนี้งานดูเหมือนจะสิ้นเหวราบกับสิ่งมีชีวิต เธอคว้าตะเกียงที่ลั่นตกลงมาจากโต๊ะข้างเตียงเออวางลงที่พื้นและใช้เท้าทั้งสองหนีบไว้ให้แน่น แล้วบ้านทั้งหลังก็ส่งเสียงเอี๊ยดอ๊าดครวญครางเหมือนพยายามที่จะดันให้หลุดจากโคลนที่ยึดมันไว้ มันคงลอยแห้งเต้งราวกับจุกไม้ก๊อกแกว่งไปตามแรงดูดของกระแสน้ำ เธอฮึดชอบเตี้ยงไว้แน่น บ้านโคลงจากด้านหนึ่งไปอีกด้านหนึ่ง และลอยไปตามความยาวของเชือกที่ผูกไว้ มีเสียงน้ำกระทบกับท่อนซุงเก่าๆ แล้วก็เสียบหายไป แล้วกระแสน้ำก็ค่อยๆ ซ้ำลงปล่อยให้มันแกว่งกลับไปเดิมอยู่ เธอกลั่นใจและนั่งอยู่เป็นเวลานาน รู้สึกถึงการแกว่งของบ้าน ความมืดปกคลุมลงมาท่ามกลางฝนที่ตกไม่หยุดหย่อน เธอซบศีรษะลงบนแขนที่มีมือยังฮึดชอบเตี้ยงไว้แน่นแล้วผลอหลับไป
- 25 ในช่วงหนึ่งของคืนนั้น มีเสียงร้องที่ทำให้เธอสะดุ้งตื่น เสียงร้องนั้นโหยหวนจนทำให้เธอทะเล้งพรวดลุกขึ้นยืนทั้งที่ยังงัวเงีย ในความมืดเธอสะดุดเข้ากับเตียง เสียงนั้นดังมาจากนอกบ้าน จากแม่น้ำ เธอได้ยินเสียงเคลื่อนไหวของบางอย่างที่มีขนาดใหญ่จนทำให้เกิดเสียงเหมือนเสียงที่ครูดหรือกวาดไป อาจเป็นบ้านอีกหลังก็ได้ แล้วมันก็เข้ามาชน ไม่ชนตรงๆ แต่ครูดไปตามด้านข้าง แล้วไหลไปตามความยาวของบ้าน ต้นไม้มันเอง เธอฟังเสียงกึ่งและไปที่ครูดผ่านไปแล้วลอยไปตามสายน้ำ ทั้งไว้เพียงเสียงฝนและเสียงซัดของน้ำที่ไหลบ่ามาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของความเสียบไปแล้ว เธอนอนงอตัวอยู่บนเตียงเกือบจะหลับอยู่แล้วเมื่อได้ยินเสียงร้องอีก คราวนี้ใกล้เสียงจนเหมือนอยู่ในห้อง เธอผุดลุกขึ้นนั่งบนเตียง มือกระทบกับความเย็นของปืนไรเฟิล เธอคुकเขาลงบนหมอน ฮึดปืนไว้กับตัก “นั่นใคร?” เธอตะโกนถาม
- 30 เสียงตอบกลับมาเป็นเสียงร้องแบบเดิมซ้ำๆ แต่คราวนี้ลดความแหลมลง บอกถึงความเหนื่อยอ่อน แล้วความเสียบอันว่างเปล่าก็เข้ามาแทนที่ เธอถอยกลับมาที่เตียง ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรก็ตามที่อยู่ตรงนั้น เธอได้ยินเสียงเหมือนมันเคลื่อนไหวอยู่แถวระเบียงหน้าบ้าน แล้วก็เสียงเหมือนของหล่นแตก มีเสียงตะกุกบนผนังราวกับมันต้องการฉีกผนังให้แยกออกเพื่อหาทางเข้ามาในบ้าน เธอรู้แล้วว่ามันเป็นอะไร “แมวดัวใหญ่” ซึ่งถูกพัดพามากับต้นไม้ที่ถอนรากถอนโคนลอยผ่านไปเมื่อครู่ มันคือ “ของขวัญ” ที่มาพร้อมกับน้ำท่วม
- 35 โดยไม่รู้ตัว เธอแนบมือบนใบหน้าและลำคอที่จุกแน่น ปืนไรเฟิลวางนิ่งอยู่บนตัก เธอไม่เคยเห็นเสือดำมาก่อนเลยในชีวิต เธอเคยได้ยินคนอื่นพูดถึงและเคยได้ยินเสียงร้องเหมือนเจ็บปวดของพวกมันจากระยะไกล เสียงเจ้าแมวตะกุกฝ่าบ้านอีกครั้ง หน้าต่างที่อยู่ใกล้กับประตูสันตามแรงตะกุก ถ้าเธอเฝ้าหน้าต่างให้ดี และปล่อยให้เจ้าแมวถูกซัง

ระหว่างฝ้ายบ้านและสายน้ำ เหมือนถูกขังอยู่ในกรง เธอก็คงไม่เป็นอะไร ข้างนอกสัตว์ร้ายหยุดตะคุบอึ้งเท่าของมันกับแผงเหล็กขึ้นสนิม ส่งเสียงครางและคำรามเป็นครั้งคราว

ในที่สุด แสงสว่างก็เล็ดลอดมาผ่านมาได้ มันเหมือนกับความมืดอีกแบบหนึ่ง เธอยังคงนั่งบนเตียง ตัวแข็งทื่อและหนาวลั่น แขนทั้งสองที่เคยใช้พายเรือในแม่น้ำตอนนี้รู้สึกปวดร้าวเพราะยึดไรเฟิลไว้แน่น เธอพยายามสงบนิ่งแทบจะไม่เคลื่อนไหวด้วยเกรงว่าเสียงที่ดังขึ้นจะปลุกให้เจ้าแมวนั้นตื่นตัวขึ้นมาอีก เธอเกร็งตัวเมื่อตัวเธอแกว่งไปตามการเคลื่อนไหวของบ้าน ฝนยังคงเทลงมาเรื่อยๆ ว่าจะไม่มีความหยุด ในที่สุดท่ามกลางแสงสลัวสีเทา เธอสามารถมองเห็นแผ่นน้ำที่ฝนตกลงมากระทบเป็นหลุมเล็กๆ และไกลออกไปคือรูปทรงสลัวๆ ของยอดไม้ที่ถูกน้ำท่วม ไม่มีเสียงเจ้าแมวนั้นเคลื่อนไหวอีกแล้วในตอนนี้อย่างไรก็ตาม เธอวางปืนไว้ข้างๆ แล้วย่องออกจากเตียงอย่างเงียบกริบไปที่หน้าต่าง มันยังอยู่ที่นั่น หมอบอยู่ที่ริมระเบียง ตาจ้องไปที่ต้นโอ๊กต้นที่ผูกบ้านของเธอ รวบรวมจะกระยะทางที่จะกระโจนขึ้นไปบนกิ่งที่ห้อยลงมา มันดูไม่ตกใจแล้ว เท่าที่เธอเห็น ขนหยาบๆ ของมันจับกันเป็นกระจุกๆ ด้านข้างพอมโซจนมองเห็นซี่โครง ถ้าจะยิงมันตรงที่มันนั่งอยู่จะง่ายมาก หางยาวของมันแกว่งไปมา เธอย่องกลับมาหยิบปืน เมื่อมันหันกลับมาโดยไม่มีการเตือน ไม่มีการหมอบหรือการเกร็งกล้ามเนื้อ มันกระโจนพรวดมาที่หน้าต่าง ทำกระจกหน้าต่างบานหนึ่งแตก เธอล้มลงกลิ้งเสียงร้อง พร้อมกับยกปืนขึ้นยิงออกไปทางหน้าต่าง เธอมองไม่เห็นมันแล้วตอนนี้ แต่เธอยิงพลาด มันเริ่มเคลื่อนไหวอีกแล้ว เธอมองเห็นหัวและส่วนโค้งหลังของมันแวบผ่านหน้าต่างไป

เธอตัวลั่นเทาเมื่อถอยออกมาลงที่เตียง เสียงที่เป็นจังหวะจะโคนของกระแสน้ำไหลและสายฝน ความเย็นเยือกที่เสียดแทง ทำให้ความตั้งใจเดิมสลายไป เธอจ้องเขม็งที่หน้าต่าง และเตรียมปืนไว้พร้อม หลังจากรออยู่นานพอสมควร เธอย่องไปดูอีกครั้ง เจ้าเสือดำนั้นกำลังนอนหลับเอาหัวเกยกับอึ้งเท่า ดูเหมือนเหมือนแมวบ้านทั่วไป นี่เป็นครั้งแรกตั้งแต่ฝนเริ่มตกที่เธออยากจะทำอะไรให้กับตัวเอง ให้กับคนอื่น และให้กับทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกน้ำท่วม เธอเลือกตัวลงบนเตียง แล้วดึงผ้าวมขึ้นมาคลุมไหล่ เธอควรจะออกไปเสียยังมีโอกาสในตอนก่อนนั้น ในตอนที่ถนนยังโล่งหรือก่อนที่เรือจะถูกน้ำพัดพาไป ขณะที่ตัวเธอยังไปมาตามการโคลงของบ้าน ความปวดเสียดในท้องเตือนว่าเธอยังไม่ได้กินอะไรเลย จำไม่ได้ว่านานเท่าไร เธอก็หิวโซเช่นเดียวกับเจ้าแมวนั้นเอง เธอค่อยๆ เดินย่องเข้าไปในครัว แล้วก้มไปจากพืนที่เหลือนอยู่ 2-3 ท่อน ถ้าน้ำไม่ลด เธอก็ต้องใช้แก้วหรือโตะมาทำพืน จากนั้นเธอก็นำหมูรมควันลงมาจากรถบรรทุก แล้วเนื้อสีน้ำตาลแดงเป็นชิ้นหนาๆ แล้วใส่ลงในกระทะเหล็ก กลิ่นเนื้อทอดทำให้เธอเวียนศีรษะ ยังมีขนมปังเก่าๆ ที่ทำไว้คราวที่แล้ว และเธอสามารถชงกาแฟ มีน้ำเหลือเพื่อ

ขณะที่กำลังทำอาหาร เธอเกือบจะลืมน้ำแมวนั้น จนกระทั่งมันคราง มันก็หิวเหมือนกัน “ขอฉันกินก่อนนะ” เธอร้องบอกมัน “แล้วฉันถึงจะจัดการกับแก” แล้วเธอก็ทำเสียงคล้ายหัวเราะออกมาพร้อมกับลมหายใจ เมื่อเธอเขย่งเนื้อหมูรมควันคืนที่ตะขอ เสียงคำรามลึกลับอยู่ในลำคอของเจ้าแมวทำให้มือไม้ของเธอสั่นเทา

หลังจากกินเสร็จ เธอก็กลับไปเตียงอีกครั้งและหยิบปืนไรเฟิลขึ้นมา บ้านถูกหนุนสูงขึ้น จนกระทั่งมันไม่ครูดกับฝั่งเวลาแกว่งตัวไปมาในกระแสน้ำอีกแล้ว อาหารทำให้เธออุ่นขึ้น เธอยังมีโอกาสกำจัดเจ้าแมวได้ในขณะที่ยังมีแสงสว่างอยู่ในสายฝน เธอคลานช้าๆ ไปที่หน้าต่าง มันยังอยู่ที่นั่น มันร้องและเริ่มเดินไปมาตามระเบียง เธอมองเห็นอยู่ห่างๆ ไม่รู้สึกกลัวอีกแล้ว และโดยไม่ได้คิดเธอวางปืนลงและเดินอ้อมขอบเตียงไปยังครัว ข้างหลังเธอเจ้าแมวกำลังเคลื่อนตัวอย่างหงุดหงิด เธอนำหมูรมควันที่เหลือนลงมา แล้วเดินข้ามพืนห้องที่กำลังโคลงเคลงไปที่หน้าต่าง แล้วโยนหมูออกไปทางรอยแตกของหน้าต่าง อีกด้านหนึ่งของฝ้ายนั้นเสียงชู้คำรามอย่างหิวโหย และแล้วคล้ายกับความตกใจกลัวแล่นผ่านจากเจ้าสัตว์ร้ายมาที่ตัวเธอ ด้วยความมั่งงันในสิ่งที่ได้ทำลงไป เธอถอยกรูดกลับมาที่เตียง เธอได้ยินเสียงของเสือดากำลังฉีกเนื้อหมูนั้น บ้านแกว่งไปมารอบตัวเธอ

เมื่อตื่นขึ้นอีกครั้ง เธอรู้ได้ทันทีว่าทุกสิ่งเปลี่ยนไป ฝนหยุดตก เธอรู้สึกว่าบ้านมีการเคลื่อนไหวแต่มันไม่ใช่โคลงเคลงในสายน้ำอีกต่อไป เมื่อเปิดประตูและมองผ่านม่านที่ขาดออกไป สิ่งที่ประจักษ์ในสายตาของเธอแตกต่างไปอย่างสิ้นเชิง บ้านตั้งอยู่อย่างสงบบนตลิ่งที่เคยอยู่ ต่ำลงไปไม่กี่ฟุต แม่น้ำยังคงไหลเชี่ยวกรากตามกระแสน้ำหลาก แต่ไม่ได้ท่วมพืนที่ริมตลิ่งที่มีพืนที่ 2-3 ฟุต ระหว่างตัวบ้านและต้นโอ๊ก และเจ้าแมวนั้นก็หายไปแล้ว ไม่ต้องสงสัยจากระเบียงจนถึงต้นโอ๊กมีรอยเดินเป็นทางเลือนลางหายไปทางหนองน้ำ และบนระเบียงนั้น ยังมีรอยของหมูรมควันที่ถูกแทะจนเหลือแต่กระดูกขาวโพลน

ใช้เรื่อง “ของขวัญ” ตอบคำถามต่อไปนี้ (ตัวเลขบอกบรรทัด จะช่วยบอกว่าคำถามมาจากส่วนใด)

คำถามที่ 1: ของขวัญ

สถานการณ์ของผู้หญิงในตอนต้นของเรื่องเป็นอย่างไร

1. เธออ่อนแอเกินกว่าที่จะหนีออกจากบ้านหลังจากที่ไม่ได้รับประทานอาหารหลายวัน
2. เธอกำลังป้องกันตัวเองจากสัตว์ป่า
3. บ้านของเธอถูกล้อมรอบด้วยน้ำท่วม
4. สายน้ำจากน้ำที่ท่วมได้พัดพาบ้านของเธอไป

คะแนนเต็ม

ข้อ 3. บ้านของเธอถูกล้อมรอบด้วยน้ำท่วม

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

สมรรถนะ : ดีความ

ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย

สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	81.4
เกาหลี	89.0
จีน-ฮ่องกง	62.3
ไทย	60.1

คำถามที่ 2: ของขวัญ

เมื่อผู้หญิงในเรื่องพูดว่า “แล้วฉันก็จะจัดการกับแก” (บรรทัดที่ 64) เธอหมายความว่าอะไร

1. แนใจว่าแมวจะไม่ทำร้ายหล่อน
2. พยายามที่จะทำให้แมวก้าว
3. ตั้งใจที่จะยิงแมว
4. วางแผนที่จะให้อาหารแก่แมว

คะแนนเต็ม

ข้อ 3. ตั้งใจที่จะยิงแมว

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

สมรรถนะ : ดีความ

ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย

สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	50.5
เกาหลี	28.4
จีน-ฮ่องกง	42.2
ไทย	31.7

คำถามที่ 3: ของขวัญ

นักเรียนคิดว่าประโยคสุดท้ายของเรื่อง “ของขวัญ” เป็นการจบที่เหมาะสมหรือไม่

จงอธิบายคำตอบ ที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนเข้าใจว่าประโยคสุดท้ายเชื่อมโยงกับความหมายของเนื้อเรื่องอย่างไร

.....

.....

สมรรถนะ : วิเคราะห์

ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย

สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล

แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	34.2
เกาหลี	37.8
จีน-ฮ่องกง	45.9
ไทย	19.9

คะแนนเต็ม

คำตอบที่เข้าใจความหมายเนื้อหาเกินกว่าที่เห็นตามตัวอักษร แต่ตีความ ได้ถูกต้องสอดคล้องเกี่ยวข้องกับความหมายตามตัวอักษร ประเมินการจบของเรื่องในแง่ของความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่อง ประโยคสุดท้ายมีความสัมพันธ์กับใจความสำคัญ ประเด็น หรืออุปมาอุปมัยของเนื้อเรื่อง คำตอบอาจอ้างอิงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสือดากับผู้หญิงในเรื่อง ตัวอย่างเช่น เพื่อเอาชีวิตรอด หรือเพื่อให้ของขวัญ หรือเพื่อขอบคุณ อาจระบุหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเรื่อง เช่น

- ใช่ เนื้อเรื่องได้นำให้ผู้หญิงมีส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิต และกระตุกชาวโพลนที่ปราศจากเนื้อติดอยู่ เป็นสัญลักษณ์ของของสิ่งนั้น
- ใช่ ฉนวนส่วนของแฮมที่เสือด่าเหลือทิ้งไว้ก็เป็นของขวัญอย่างหนึ่ง ใจความสำคัญที่ต้องการสื่อสาร คือ “ชีวิตและความต้องการมีชีวิตอยู่”
- ใช่ กระตุกก็เป็นเหมือนของขวัญ และนั่นคือจุดสำคัญของเรื่อง
- ใช่ กระตุกของแฮมสะกิดใจเราให้ติดต่อไปว่าอาจเกิดขึ้นอะไรกับผู้หญิงในเรื่องได้
- เหมาะสม เพราะคล้าย ๆ กับเป็นการขอบคุณของสัตว์ที่มีต่อเธอสำหรับแฮมที่ให้กับ

ได้คะแนนบางส่วน

คำตอบที่เข้าใจเนื้อหาเกินกว่าที่เห็นตามตัวอักษร สอดคล้องกับความถูกต้องตามตัวอักษร ประเมินตอนจบในแง่ของรูปแบบหรืออารมณ์ โดยการเชื่อมโยงประโยคสุดท้ายกับแบบการเขียนหรืออารมณ์ของเนื้อหาส่วนอื่นๆ ของเรื่อง แสดงความคิดเห็นชัดเจนหรือโดยอ้อมเกี่ยวกับความเหมาะสม เช่น

- ใช่ มันเหมาะสำหรับการเล่าเรื่องตามความเป็นจริง
- ใช่ มันชวนให้คิดถึงถึงว่าอาจจะมีสิ่งที่น่ากลัวที่สุดเกิดขึ้น
- ไม่ เรื่องมันเกิดขึ้นในเวลาสั้น ๆ กระชับ แต่ส่วนใหญ่เนื้อเรื่องเล่าถึงรายละเอียดมากมาย

หรือ ตอบตามที่ปรากฏตามตัวอักษรในทางที่ถูกต้อง ประเมินการจบของเรื่องในแง่ของการลำดับเนื้อหา โดยการเชื่อมโยงประโยคสุดท้ายกับเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้น (เช่น เสือกินแฮม การที่เสือด่าเข้ามาติดอยู่ที่บ้าน การที่น้ำลด) แสดงความคิดเห็นโดยตรงหรือทางอ้อมเกี่ยวกับความเหมาะสมของการดำเนินเรื่อง

- ใช่ มันให้คำตอบว่าเสือด่านั้นกินแฮมหรือไม่
- ไม่ ตอนที่เกี่ยวกับเนื้อแฮมนั้นได้จบลงแล้ว
- มันจบลงแล้วเพราะว่าแฮมหมดแล้วและเรื่องก็จบแล้วเช่นกัน
- ใช่ ตอนนี้น้ำลดลงแล้ว และเสือกินแฮมแล้ว ไม่มีเหตุผลอะไรที่ทำให้เสือด่าอยู่ต่อ
- ฉันคิดว่ามันจบได้ดีเพราะว่ามันพิสูจน์ว่า เสือด่าเข้ามาถึงกระเบื้องบ้านของหล่อน [ความเข้าใจตามตัวอักษรว่า เหตุการณ์ในเรื่อง “เกิดขึ้นจริง”]
- ไม่ มันจบลงอย่างไม่เหมาะสม มันไม่ใช่ของขวัญ แต่มันคืออันตรายอย่างใหญ่หลวง [ชี้ถึงการอ่านตามตัวอักษรทั้งเรื่อง]
- มันเหมาะสมในการบรรยายว่ามันเกิดขึ้นหลังฝน [อ้างอิงตอนที่น้ำท่วมลดลงแล้ว]

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอ หรือคลุมเครือไป

- มันมากเกินไปแต่มีผล จริง ๆ แล้วมันเป็นการจู้โจม
- ไม่ ของขวัญไม่ได้เชื่อมโยงถึงตอนจบ
- ไม่ มันอาจมากกว่านี้ถ้าจบลงด้วยสิ่งที่น่าตื่นเต้นมากกว่านี้ [ไม่ได้เชื่อมโยงตอนจบกับส่วนอื่น ๆ ของเรื่อง]
- มันจบลงด้วยการบรรยายถึงกระตุกแฮม

หรือ แสดงถึงความไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน หรือให้คำตอบที่ไม่สมเหตุสมผลหรือไม่เกี่ยวข้อง

- ใช่ มันแสดงว่าทั้งหมดเป็นเพียงความฝัน [ไม่สมเหตุสมผล]
- ไม่ เพราะว่าผู้อ่านไม่ทราบว่าจะทำไมเจ้าแมวจึงหายไป [แสดงถึงการขาดความเข้าใจ]

คำถามที่ 4: ของขวัญ

“แล้วบ้านทั้งหลังก็ส่งเสียงเอี้ยดอ๊าด ดรวยตรงเหมือนกับพยายามที่จะดิ้นให้หลุด...” (บรรทัดที่ 17)

เกิดอะไรขึ้นกับบ้านในตอนนี่ของเรื่อง

1. มันแยกออกเป็นชิ้น ๆ
2. มันเริ่มลอยน้ำ
3. มันกระแทกกับต้นไม้
4. มันจมลงไปใต้แม่น้ำ

คะแนนเต็ม

ข้อ 2. มันเริ่มลอยน้ำ

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

สมรรถนะ : คำสารภาพ

ชนิดของบทความ : เรื่องบรรยาย

สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	83.9
เกาหลี	82.0
จีน-ฮ่องกง	66.2
ไทย	56.5

คำถามที่ 5: ของขวัญ

ต่อไปนี้เป็นข้อความที่กล่าวถึงเสือด่าในเรื่อง

“มีเสียงร้องที่ทำให้เธอสะดุ้งตื่น เสียงร้องนั้นโหยหวน” (บรรทัดที่ 23)

“เสียงตอบกลับมาเป็นเสียงร้องแบบเดิมซ้ำๆ แต่คราวนี้ลดความแหลมลง บอกถึงความเหนื่อยอ่อน” (บรรทัดที่ 31)

“เธอเคยได้ยินเสียงร้องเหมือนเจ็บปวดของมันจากระยะไกล” (บรรทัดที่ 37)

นักเรียนคิดว่า เพราะเหตุใดผู้เขียนจึงเลือกกล่าวถึงเสือด่าด้วยข้อความที่ยกมา ดังกล่าว

.....

.....

สมรรถนะ : ตีความ

ชนิดของบทความ : เรื่องบรรยาย

สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล

แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	42.7
เกาหลี	34.5
จีน-ฮ่องกง	43.2
ไทย	36.1

คะแนนเต็ม

คำตอบซึ่งแสดงการรับรู้ที่ บทความนั้นต้องการกระตุ้นให้เกิดความสงสัย โดยอ้างถึงความตั้งใจของผู้เขียนหรือผลที่เกิดกับผู้อ่าน อ้างถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในส่วนอื่นๆ ของเรื่องที่อ่าน คือ

- (1) อ้างข้อความที่เชื่อมโยงเสือด่ากับผู้หญิงในเรื่อง (หรือมนุษย์ทั่วไป) ขณะกำลังมีความทุกข์ **หรือ**
- (2) อ้างข้อความเพื่ออธิบาย พฤติกรรมของผู้หญิงที่แสดงความสงสัยต่อเสือด่าในตอนต่อมา **หรือ**
- (3) เสือด่าถูกนำเสนอเป็นตัวแทนของความน่าสงสัย เช่น

- เสียงเสียดคำเกือบเหมือนเสียงมนุษย์ เหมือนเสียงของผู้หญิงและทำให้เรารู้สึกเสียใจกับทั้งสองคือทั้งคนและสัตว์ [บอกเป็นนัยถึงความเชื่อมโยงระหว่างเสียดคำและผู้หญิง/มนุษย์ (1) บอกเป็นนัยถึงผลที่มีต่อผู้อ่าน]
- มันทำให้เรารู้ทันทีว่าเสียดคำเป็นเหยื่อของน้ำท่วมเช่นกัน [บอกเป็นนัยถึงความเชื่อมโยงระหว่างเสียดคำและมนุษย์ด้วยคำว่า “เช่นกัน” (1) บอกชัดเจนถึงผลที่มีต่อผู้อ่าน]
- ดูเหมือนผู้หญิงในเรื่องรู้สึกสงสารก่อนที่จะรู้ว่าคืออะไร [เชื่อมโยงข้อความส่วนที่ยกมา กับพฤติกรรมเมตตาในภายหลังของหล่อน (2) โดยไม่ได้อ้างถึงความตั้งใจหรือผลอย่างชัดเจน]
- มันทำให้เรารู้สึกสงสารเสียดคำ [แสดงความเข้าใจความหมายซ่อนเร้นของภาษาที่ใช้ (3) บอกชัดเจนถึงผลที่มีต่อผู้อ่าน]
- มันมีเสียงเหมือนเต่า ๆ และเป็นทุกข์ [แสดงถึงความเข้าใจในส่ววนที่ใช้ (3) การอ้างอิงความตั้งใจของผู้แต่งอย่างชัดเจน]

ได้คะแนนบางส่วน

อ้างถึงความตั้งใจ (หรือผล) ที่เป็นไปได้ของข้อความที่ยกมามากกว่าการกระตุ้นให้เกิดความสงสัย การแสดงความคิดเห็นต้องสอดคล้องกับความเข้าใจที่มีต่อเนื้อหา อ้างถึงความตั้งใจของผู้เขียนหรือผลที่มีต่อผู้อ่านโดยชัดเจนหรือโดยอ้อม หรืออาจอ้างถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในตอนอื่นๆ ของเรื่อง อาจอ้างถึง

- (1) เจตนาผลของการทำให้เกิดความกระวนกระวายใจหรือความสับสน (สังเกตว่าคำ เช่น “ตกใจ” และ “กลัว” แสดงว่าขาดความเข้าใจในสิ่งที่อ้างอิง และคำว่า “น่าสนใจ” “อ่านง่าย” และ “ชัดเจน” ยังไม่เฉพาะเจาะจงพอ **หรือ**
- (2) ความคิดที่แสดงถึงการปรากฏตัวของเสียดคำจากมุมมองของผู้หญิงในเรื่อง เช่น
 - เพราะว่ามันทำให้เกิดความกระวนกระวายจริงๆ แล้วเราไม่รู้ว่า อะไรร้อง [1]
 - มันเป็นการแนะนำเสียดคำอย่างช้า ๆ [1]
 - มันน่าตื่นเต้น [1]
 - เราไม่รู้ว่ามันเป็นอะไร เพียงแต่คล้ายผู้หญิง [รวมทั้ง (1) และ (2)]
 - มันบรรยายถึงความรู้สึกของผู้หญิงเกี่ยวกับเสียดคำ [2]

หรือ คำตอบอ้างถึงสาระของข้อความที่ยกมาตามท้องเรื่อง การอภิปรายต้องสอดคล้องกับความเข้าใจในเรื่อง อ้างอย่างชัดเจนหรือโดยอ้อมถึงเจตนาผู้เขียนหรือผลที่มีต่อผู้อ่าน อ้างถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในตอนอื่นๆ ของเรื่อง ต่อไปนี้

- (1) บรรยายลักษณะของเสียดคำ **หรือ**
- (2) วิธีการบรรยายที่เข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม เช่น
 - เสียดคำเป็นสัตว์ป่าและสัตว์ป่าจะส่งเสียงตรง [1]
 - เสียดคำหิว และสัตว์พวกนี้ก็จะส่งเสียงดังเมื่อหิว [1]
 - เธอคงสังเกตเสียงของมัน เพราะว่ามันมีตและเธอมองมันไม่เห็น [2]
 - การได้ยินเสียงเสียดคำตอนนั้นทำให้เธอจำได้เมื่อตอนที่เคยได้ยินเสียงนี้ก่อน [2]

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบไม่เพียงพอ หรือคลุมเครือ เช่น

- มันทำให้น่าสนใจมากขึ้น
- มันเป็นภาษาที่แรง

หรือ แสดงถึง ความเข้าใจไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน หรือให้คำตอบที่ไม่สมเหตุสมผลหรือไม่เกี่ยวข้อง

- เสียดคำมีเสียงที่ดุร้ายเหมือนกับว่ามันกำลังจ้องตะครุบเธอ [เหตุผลที่เป็นไปไม่ได้]
- คำที่พรรณานาเหล่านั้นพยายามแสดงถึงเสียดคำในแง่ที่น่ากลัวสำหรับผู้อ่าน [ไม่ถูกต้อง]
- เธอเล่าเรื่องจากมุมมองของเสียดคำ [ไม่ถูกต้อง]

คำถามที่ 6: ของขวัญ

ในเรื่องบอกว่าการที่ผู้หญิงคนนั้นให้อาหารแก่เสือด่านั้นมีเหตุผลอะไร

.....

สมรรถนะ : ดีความ
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	42.6
เกาหลี	76.9
จีน-ฮ่องกง	58.8
ไทย	56.5

คะแนนเต็ม

คำตอบที่แสดงว่ารับรู้เนื้อหาในเรื่อง แม้จะไม่ได้เขียนบอกโดยตรงว่าผู้หญิงถูกกระตุ้นให้เกิดความสงสารหรือเกิดความรู้สึกเห็นใจ เสียดายที่ตกอยู่ในสภาพเดียวกัน อาจระบุได้ว่า เธอเองก็ยังไม่รู้ตัวว่าสงสารเสียดายซ้ำ เช่น

- หล่อนรู้สึกเสียใจกับมัน
- เพราะหล่อนรู้ดีว่าเป็นอย่างไรเมื่อทิว
- เพราะว่าหล่อนเป็นคนซึ้งสาร

ได้คะแนนบางส่วน

คำตอบที่เข้าใจว่าเนื้อเรื่องไม่ได้พูดตรงๆ ถึงแรงกระตุ้นของผู้หญิงคนนั้น และ/หรือรู้ว่าเธอไม่เข้าใจตนเอง เช่น

- หล่อนไม่ทันคิดว่ากำลังทำอะไร
- อารมณ์ชั่ววูบ
- สัญชาตญาณ
- หล่อนไม่รู้ตัว
- ในเนื้อเรื่องไม่ได้บอก

หรือ ตอบในลักษณะว่า เสียดายที่ต้องการอาหารหรือต้องการความช่วยเหลือ โดยไม่ได้อ้างถึงแรงกระตุ้นของผู้หญิงคนนั้น เช่น

- เพราะว่ามันทิว
- เพราะว่ามันร้องตรง

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอ หรือคลุมเครือไป หรือ คำตอบแสดงถึง ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน หรือให้คำตอบที่ไม่สมเหตุ สมผล หรือไม่เกี่ยวข้อง อาจบรรยายถึงแรงกระตุ้นของผู้หญิงในแง่การปกป้องตนเองหรือความกลัว เช่น

- เธอคิดว่ามันอาจจะจากไปถ้าให้อาหารมันกิน
- เพราะเธอกลัวมัน
- หล่อนต้องการให้มันเป็นสัตว์เลี้ยง [ไม่สมเหตุสมผล]
- เพื่อผูกมิตรกับมัน [ไม่สมเหตุสมผล]
- เพราะหล่อนรักมัน [ไม่สมเหตุสมผล]

ต่อไปนี้เป็นการ์ตูนสนทนาระหว่างคนสองคนที่ได้อ่านเรื่อง "ของขวัญ":

คำถามที่ 7: ของขวัญ

จงแสดงหลักฐานจากใบเนื้อเรื่องที่แสดงว่าผู้พูดแต่ละคนมีเหตุผลอะไรในการพูดดังกล่าว

ผู้พูดคนแรก.....

.....

ผู้พูดคนที่สอง

.....

สมรรถนะ : วิเคราะห์
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	65.3
เกาหลี	75.7
จีน-ฮ่องกง	71.3
ไทย	38.6

คำตอบของผู้พูดคนแรก – “เป็นคนไม่มีหัวใจและโหดร้าย”

คะแนนเต็ม

คำตอบแสดงหลักฐานจากเรื่องที่อ่าน เพื่อสนับสนุนความคิดที่ว่าผู้หญิงในเรื่องเป็นคนไม่มีหัวใจและโหดร้าย อาจอ้างถึงเจตนาของเธอในการยิงเสือด่า หรืออ้างข้อที่ว่าเธอได้ยิงเสือด่าจริงๆ อาจคัดลอกข้อความมาจากเนื้อเรื่อง เช่น

- หล่อนพยายามที่จะยิงเสือด่า
- หล่อนโหดร้ายเนื่องจากหล่อนคิดจะฆ่าเสือด่าในตอนแรก
- หล่อนหัวเราะเมื่อคิดว่าจะฆ่าเสือด่า
- ขณะที่กำลังรับประทานอาหารหล่อนหัวเราะเยาะเสียงตรงของเสือด่าและยกปืนขึ้นยิงออกไปทางหน้าต่าง (อ้างจากเนื้อเรื่อง)

หรือ ให้ความเห็นว่าการนอนพยายามที่จะยิงเสือด่า เช่น

- หล่อนหัวเราะเมื่อคิดว่าจะฆ่าเสือ
- ขณะที่กำลังรับประทานอาหารหล่อนหัวเราะเยาะเสียงดังก้องของเสือด่า
- และยกปิ่นขึ้นยิงออกไปทางหน้าต่าง *[อ้างจากเนื้อเรื่อง]*
- หล่อนโหดร้ายเนื่องจากหล่อนคิดจะฆ่าเสือด่าในตอนแรก

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่มีเหตุผลไม่เพียงพอ หรือกว้างไป เช่น

- หล่อนไม่มีความเมตตาต่อเสือ

หรือ แสดงถึงความเข้าใจผิดในเนื้อหาที่อ่าน หรือให้คำตอบที่ไม่มีเหตุผล หรือ ที่ไม่เกี่ยวข้อง

- หล่อนโหดร้ายเนื่องจากหล่อนยิงเสือด่าออกห้อง *[ไม่มีเหตุผลว่าหล่อนควรทำอย่างอื่นเมื่อดำเนินถึงเจ้าเสือมีอันตราย]*
- เขาคิดว่าผู้หญิงคนนี้ควรแสดงถึงความเมตตา *[ไม่ตรงเรื่อง อธิบายสิ่งที่เด็กผู้ชายในบทสนทนาพูดมากกว่าพูดถึงเนื้อเรื่อง]*

คำตอบของผู้พูดคนที่ 2 “ซี้่งสาร”

คะแนนเต็ม

คำตอบแสดงหลักฐานจากเรื่องที่อ่าน เพื่อสนับสนุนความคิดที่ว่าผู้หญิงในเรื่องเป็นคนซี้่งสาร อาจอ้างถึงการกระทำของเธอที่ให้
อาหารเสือ หรือชี้ถึงความเป็นคนเมตตาของเธอที่มีต่อเสือด่า อาจคัดลอกข้อความมาจากเนื้อเรื่อง

- หล่อนใจดี เพราะแบ่งอาหารกับเจ้าแมว
- หล่อนให้หมูแฮมแก่มัน
- หล่อนนำหมูรมควันที่เหลือลงมา แล้วโยนหมูออกไปทางรอยแตกของหน้าต่าง *[อ้างข้อความจากเนื้อเรื่อง]*
- เมื่อหล่อนได้ยินเสียงเสือด่าครั้งแรกหล่อนคิดว่ามันเป็นเสียงที่เศร้าไม่ใช่เสียงที่น่ากลัว *[หลักฐานในการที่หล่อนมีความสงสารต่อเสือด่า]*
- มันบอกไว้ว่า “เธออยากจะร้องไห้ให้กับตัวเอง ให้กับคนอื่น ๆ และให้กับทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกน้ำท่วม” *[อ้างข้อความจากเนื้อเรื่อง]*

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่มีเหตุผลไม่เพียงพอ หรือกว้างไป เช่น

- หล่อนแสดงพฤติกรรมซี้่งสาร
- หล่อนมีเมตตา

หรือ แสดงถึงความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน หรือให้คำตอบที่ไม่สมเหตุผลหรือไม่เกี่ยวข้อง

- หล่อนคิดว่าผู้หญิงในเรื่องเป็นผู้ที่มีความรัก *[ไม่ตรงประเด็น อธิบายถึงสิ่งที่เด็กหญิงที่สนทนาอยู่กำลังพูดถึงมากกว่าที่จะอ้างถึงเนื้อเรื่อง]*

อมนัด้า กับดัชเชส

บทความที่ 1

เนื้อเรื่องย่อ: นับตั้งแต่เลโอโอคาเดียเสียชีวิตลง เจ้าชายผู้ซึ่งหลงรักเธอเสียใจอย่างสุดซึ้ง ที่ร้านชื่อ เอสเซดา โซเออร์ ดัชเชส ผู้เป็นป้าของเจ้าชายไปพบเด็กสาวคนขายของ ชื่อ อมนัด้า ซึ่งมีหน้าตาละม้ายคล้ายคลึงกับเลโอโอคาเดียอย่างน่าอัศจรรย์ ดัชเชสต้องการให้อมนัด้าช่วยให้เจ้าชายลืมความทุกข์ เพราะพลัดพรากจากหญิงอันเป็นที่รักของเขา

บริเวณสี่แยกในลานปราสาทที่นั่นรอบอนุสาวรีย์เล็กๆ...
เวลาพลบค่ำ...

อมนัด้า

ดิฉันไม่เข้าใจจะว่าจะช่วยเขาได้อย่างไร ดิฉันไม่เชื่อเลยนะคะว่าคุณคิดทำอะไรแบบนี้... แล้วทำไมต้องเป็นดิฉันด้วยล่ะ ดิฉันไม่ใช่คนสวย และคงไม่มีใครหรอกค่ะ ที่จะทำให้เขาลืมความหลังได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะสวยสักแค่ไหนก็ตาม?

ดัชเชส

ใช่ – ไม่มีใคร นอกจากเธอ

อมนัด้า (น้ำเสียงประหลาดใจ)

ฉันนะหรือคะ?

ดัชเชส

โลกของเธอช่างแคบเหลือเกิน เด็กโง่ นี่คงเห็นแต่โลกในสำนักงาน คงยังไม่มีใครเคยบอกเธอซิเนะ แต่ฉันเชื่อจิตใต้สำนึกของฉัน รู้ไหมฉันเกือบจะตะโกนออกมาตอนที่ฉันเห็นเธอครั้งแรก ใครๆ คงไม่รู้หรอกว่า เธอช่างเหมือนเลโอโอคาเดีย เสียจริงๆ

ความเงียบสงัดเยี่ยมกรายเข้ามา นกกลางคืนเริ่มออกหากินแทนนกที่หากินตอนกลางวัน ลานปราสาทปกคลุมด้วยร่มเงาของแมกไม้

อมนัด้า (กระซิบเสียงแผ่วเบา)

ดิฉันไม่คิดว่าจะทำได้ มาตาม ฉันเป็นคนธรรมดา ไม่มีอะไรเลย และทั้งคู่เขารักกันมาก ดิฉันยังอดชื่นชมความรักนั้นไม่ได้ คุณไม่เห็นหรือคะ

เธอลุกขึ้น พร้อมหยิบกระเป๋าเสื้อผ้า ใบเล็กขึ้นมาเตรียมเดินจากไป

ดัชเชส (กระซิบเสียงแผ่วเช่นกัน อย่างสิ้นหวัง)

จริงของเธอ ฉันขอโทษ

เธอลุกขึ้น อย่างทุลักทุเลเหมือนกับคนสูงอายุทั่วไป เสียงกระดิ่งจักรยานแว่วมา เธอเริ่มพูดต่อ

ฟัง... นั่นแหละ เขาล่ะ เพียงให้เขาเห็นเธอยืนพิงเสาอนุสาวรีย์นี้ นี่เป็นสถานที่แห่งแรกที่เขาพบหล่อน ลองให้เขาเห็นเธอ เพียงแค่นี้เท่านั้น เพียงครั้งเดียว ให้เขาเรียกเธอ ให้โอกาสที่เขาจะสนใจในความเหมือนของเธอกับคนรักของเขา แล้วฉันจะสารภาพแผนการนี้กับเขาฟุ้งนี้ ถ้าจะทำให้เขาเกลียดฉันไปตลอดฉันก็ยอม แต่ฉันไม่ยอมให้คนที่เสียชีวิตไปแล้วพรากเขาไปจากฉัน ฉันแน่ใจ... (ดัชเชสจูงมือเธอ) เธอจะทำเพื่อฉันสักครั้งได้ไหม ฉันขอร้องเธอเนะ สาวน้อย (ดัชเชสมองเธอ ด้วยสายตาที่อ่อนหวาน และพูดขึ้นมาทันทีทันใด) วิธีนี้เธอก็จะเห็นเขาด้วย และ...ฉันรู้สึกเหมือนเป็นสาวขึ้นมาอีกครั้งที่พูดอย่างนี้กับเธอ ชีวิตมันบ้าดีนะ ฉันรู้สึกอย่างนี้มา 3 ครั้งแล้วในรอบ 60 ปี และรู้สึกเป็นครั้งที่สองแล้วใน 10 นาทีนี้ เธอจะเห็นเขาและถ้าเขา (ทำไมถึงเป็นเขาไม่ได้ล่ะ ก็เขาทั้งหล่อและมีเสน่ห์) และถ้าเขาจะมีโชค ทั้งสำหรับเขาและฉันด้วย ที่จะได้เห็นภาพจากตัวเธอสักชั่วครู่... เสียงกระดิ่งดังไกลเข้ามาอีกครั้งในเงามืด

อมนัด้า (กระซิบ)

ดิฉันจะพูดอะไรกับเขาดีล่ะคะ?

ดัชเชส (บีบแขนอมนัด้า)

ก็แค่พูดง่าย ๆ ว่า “ขอโทษค่ะคุณ ทางไปทะเลไปทางไหนคะ?”

เธอหลบเข้าไปในเงาไม้ที่มีตมิตอย่างรวดเร็ว ทันใดนั้นก็ปรากฏภาพสลัวลางขึ้นเป็นเจ้าชาย บนจักรยานนั่นเอง เขาผ่านเข้ามาใกล้ ภาพสลัวของ อมนัด้าที่ยืนอยู่ซิดเสา หล่อนพูดออกมาเบา ๆ

อมนัด้า

ขอโทษค่ะ คุณ...

เขาหยุดรถจักรยาน ก้าวลงมา ถอดหมวกพร้อมกับมองเธอ

เจ้าชาย

อะไรหรือ ครับ?

อมนัด้า

ทางไปทะเล ไปทางไหนคะ?

เจ้าชาย

ถึงแยกที่สอง แล้วเลี้ยวซ้าย

เขาโค้งศีรษะ อย่างเศร้าสร้อยและสุภาพแล้วขี่จักรยานห่างออกไป เสียงกระดิ่งดังแว่ว ๆ ดัชเชสก้าวออกมาจากเงามืด ดูเหมือนแก่ขึ้นไปอีก

อมนัด้า (นิ่งไปอึดใจ แล้วพูดเสียงแผ่วเบา)

เขาจำฉันไม่ได้...

ดัชเชส

มันคงมีด...อีกอย่าง ใครจะรู้ใจ เขาอาจเห็นหน้าเธอ เป็นใครก็ไม่รู้ ในความเลอะเลือนของเขา (หล่อนเอ่ยอย่างกระตัก) รถไฟเที่ยวสุดท้ายผ่านไปแล้ว สาวน้อย คินนี่เธออยากไปพักกับฉันที่ฤทธาสน์ไหม?

อมนัด้า (ตอบด้วยน้ำเสียงที่เธอเองก็แทบ

จำเสียงตัวเอง ไม่ได้)

ค่ะมาตาม

มีตสนิทจนมองไม่เห็นคนทั้งสองอีกเลย มีเพียงเสียงลมเท่านั้นที่กระซิบแผ่วจากต้นไม้ใหญ่บริเวณนั้น

จากปิดลง

บทความที่ 2

นิยามของบางอาชีพเกี่ยวกับการแสดง

นักแสดง : แสดงบทบาทต่างๆ บนเวที
ผู้กำกับ : ควบคุมและดูแลภาพรวมในทุกมุมมองของละคร ไม่เพียงแต่ดูตำแหน่งของนักแสดง จัดคิวนักแสดง การเข้าและออกฉาก ซึ่งนำการแสดง แต่ยังมีแนะนำเรื่องการแปลความหมายของบทละครต้นฉบับที่ได้รับ
ช่างเสื้อ : ตัดชุดการแสดงตามแบบ
ผู้ออกแบบฉาก : ออกแบบตัวหุ่นในฉากและชุดเสื้อผ้า ตัวหุ่นนี้จะถูกแปลงออกมาให้มีขนาดเท่าของจริงในโรงถ่ายหรือโรงละคร
ผู้จัดเครื่องใช้ประกอบฉาก : รับผิดชอบการจัดเรื่องเครื่องประดับฉาก เช่น แก้วอัญมณี ตะเกียง ช่อดอกไม้ ฯลฯ ซึ่งไม่รวมเรื่องฉากและเสื้อผ้า
ช่างเสียง : รับผิดชอบด้านการควบคุมเสียงขณะแสดง
ช่างแสง : รับผิดชอบด้านการควบคุมแสงขณะแสดง หากใช้เครื่องมือขั้นสูงจะต้องใช้ช่างแสงอย่างน้อย 10 คน

ในสองหน้าที่ผ่านมาเป็นบทความสองบทความ บทความที่ 1 ตัดตอนจากบทละคร เรื่อง “เลอ โอคาเดีย” โดย ยีน อะนอร์ และบทความที่ 2 ให้คำจำกัดความของอาชีพต่าง ๆ ในการจัดละครเวที ให้ใช้บทความทั้งสองตอบคำถามต่อไปนี้

คำถามที่ 1: อดัมกับดัชเชส

บทที่ตัดจากละครนี้เกี่ยวกับเรื่องอะไร?

ดัชเชสคิดอุบายเพื่ออะไร

1. ทำให้เจ้าชายมาเยี่ยมเธอบ่อยขึ้น
2. ทำให้เจ้าชายตัดสินใจแต่งงาน
3. ให้อดัมช่วยดับความทุกข์ของเจ้าชาย
4. ช่วยให้ออดัมมาอยู่ที่ดุกาสกับเธอ

คะแนนเต็ม

ข้อ 3. ให้อดัมช่วยดับความทุกข์ของเจ้าชาย

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่น ๆ

สมรรถนะ : ตีความ

ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย

สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	82.8
เกาหลี	84.1
จีน-ฮ่องกง	82.9
ไทย	62.4

คำถามที่ 2 : อมันต์ากับดัชเชส

ในบทละคร นอกจากบทสนทนาระหว่างตัวละคร ยังมีส่วนที่บอกท่าทางสำหรับนักแสดงและ ช่างเทคนิคให้ทำตามด้วย

รู้ได้อย่างไรว่าในบทละครมีตัวบอกให้ทราบถึงส่วนนี้

สมรรถนะ : วิเคราะห์
ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	62.5
เกาหลี	N/A
จีน-ฮ่องกง	N/A
ไทย	47.5

คะแนนเต็ม

อ้างอิงตัวเอน อนุโลมคำอธิบายที่ไม่เป็นทางเทคนิค อาจทำเครื่องหมายวงเล็บหรือตัวเอน เช่น

- (อยู่ในรูป) ตัวเอน
- อักษรตัวเอน
- เหมือนอย่างนี้ [รูปแบบตัวเอน]
- ลายมือ
- เขียนในลักษณะตัวเอน และใช้วงเล็บด้วย
- รูปแบบการเขียนเป็นแบบตัวบาง ๆ

ไม่มีคะแนน

ให้คำตอบที่ไม่เพียงพอ หรือคลุมเครือไป

- บทละครอยู่ในวงเล็บ [อ้างถึงวงเล็บถูกต้องสำหรับบทละคร แต่คำตอบไม่ได้อ้างถึงตัวเอน]
- เขียนในรูปแบบที่ต่างออกไป
- ตัวพิมพ์อื่น

หรือ แสดงความเข้าใจในเนื้อหาที่ไม่ถูกต้อง หรือให้คำตอบที่เป็นไปไม่ได้ หรือไม่เกี่ยวข้อง

- ตัวพิมพ์หนา [ไม่ถูกต้อง]
- ตัวพิมพ์เล็ก [ไม่ถูกต้อง]
- โดยผู้กำกับ [ไม่เกี่ยวข้อง]

คำถามที่ 3 : อมันต์ากับดัชเชส

ตารางข้างล่าง เป็นรายชื่อช่างเทคนิคที่เกี่ยวข้องในการจัดฉากละครที่ตัดมาจากเรื่องเลโอโอดาเตียนี่ จงระบุข้อความที่บรรยายถึงฉากหรือเหตุการณ์ 1 อย่าง ที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของช่างเทคนิคแต่ละคน โดยใช้เนื้อหาในบทความที่ 1 (ข้อแรกเป็นตัวอย่าง)

ช่างเทคนิคละครเวที	ผู้กำกับเวที
นักออกแบบฉาก	ที่นั่งรอบอนุสาวรีย์เล็ก ๆ
ผู้จัดเครื่องใช้ประกอบฉาก	
ช่างเสียง	
ช่างแสง	

สมรรถนะ : ตีความ
ชนิดของบทความ : ตาราง
สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
แบบของข้อสอบ : ตอบสั้น ๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	63.9
เกาหลี	68.2
จีน-ฮ่องกง	44.4
ไทย	18.7

การให้คะแนน ผู้จัดเครื่องใช้ประกอบฉาก

คะแนนเต็ม

คำตอบระบุถึงกระเป๋าเดินทาง หรือ จักรยาน อาจยกถ้อยคำจากบทละคร

- กระเป๋าใบเล็กของเธอ
- จักรยาน

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

- กระดิ่งจักรยาน
- อนุสาวรีย์
- ม้านั่ง

การให้คะแนน ช่างเสียง

คะแนนเต็ม

คำตอบแสดงเสียงนกร้อง **หรือ** นก (ยามเย็น) **หรือ** เสียงพุดฟังไม่ได้ศัพท์ **หรือ** เสียงกระดิ่ง จักรยาน **หรือ** เสียงลม หรือความเงียบสัจด์ อาจยกมาจากกรำกับเวทีกระเป๋าใบเล็กของเธอ

- เสียงกระดิ่งจักรยานได้ยินในตอนเย็น
- ได้ยินเพียงเสียงลมเท่านั้น
- นกยามเย็น
- นกยามเย็นเข้ามาแทนที่

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

การให้คะแนน ช่างแสง

คะแนนเต็ม

คำตอบระบุถึงแสงเงา **หรือ** ภาพสลัว **หรือ** มืด [สนิท] **หรือ** ยามเย็น

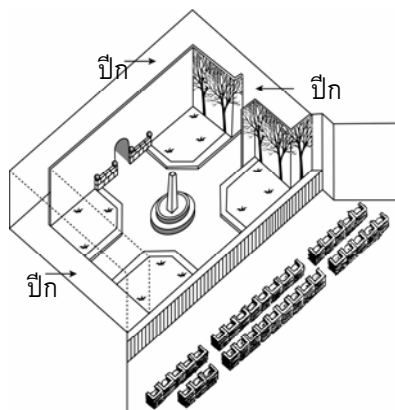
- พื้นดินปกคลุมด้วยเงา
- เงาของต้นไม้ที่ทอดลึก
- ยามพลบค่ำ
- บรรยากาศยามเย็น

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

คำถามที่ 4: อมันต์ากับดัชเชส

ผู้กำกับ จัดตำแหน่งนักแสดงบนเวที ผู้กำกับใช้อักษร “อ” แทน อมันต์ และดัชเชส แทนตัวอักษร “ด” โปรดใส่อักษร “อ” และ “ด” บนแผนภาพข้างล่างนี้ ที่จะแสดงตำแหน่งอย่างคร่าว ๆ ที่อมันต์ และดัชเชส ยืนอยู่ ขณะที่เจ้าชายมาถึง

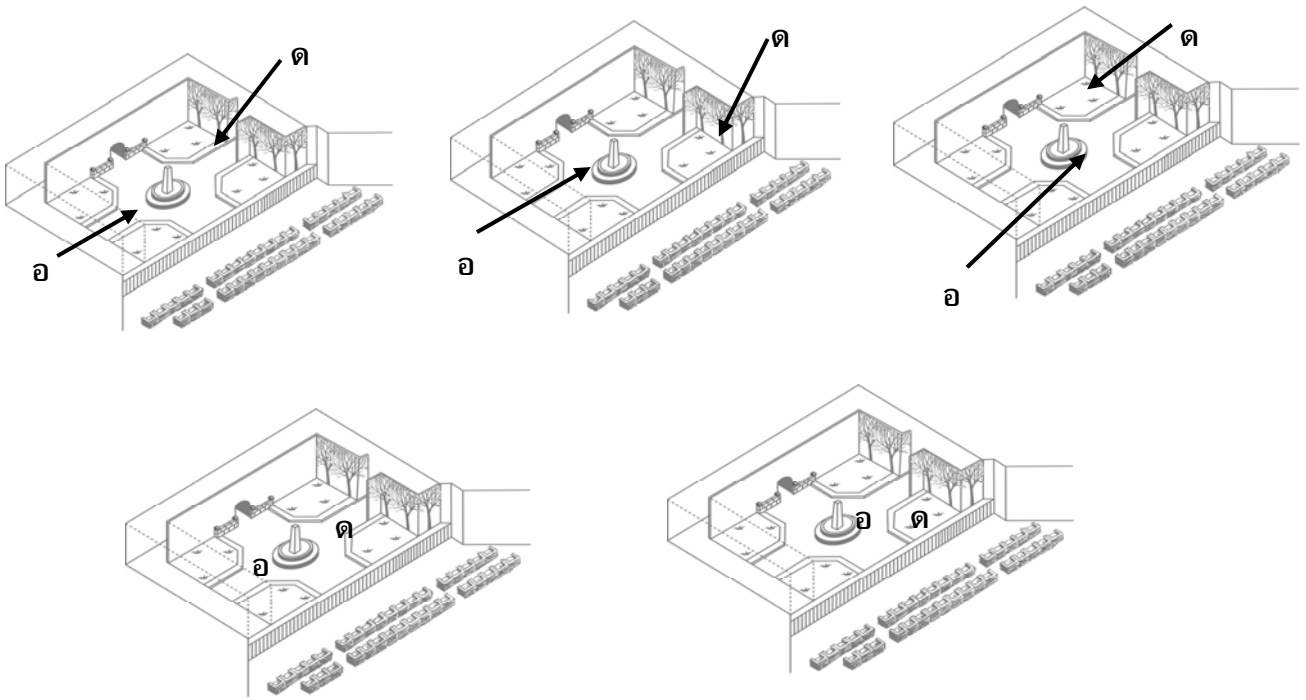

สมรรถนะ : คำนวณ
 ชนิดของบทความ : เชิงบรรยาย
 สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล
 แบบของข้อสอบ : ตอบสั้นๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	57.5
เกาหลี	42.8
จีน-ฮ่องกง	48.2
ไทย	18.7

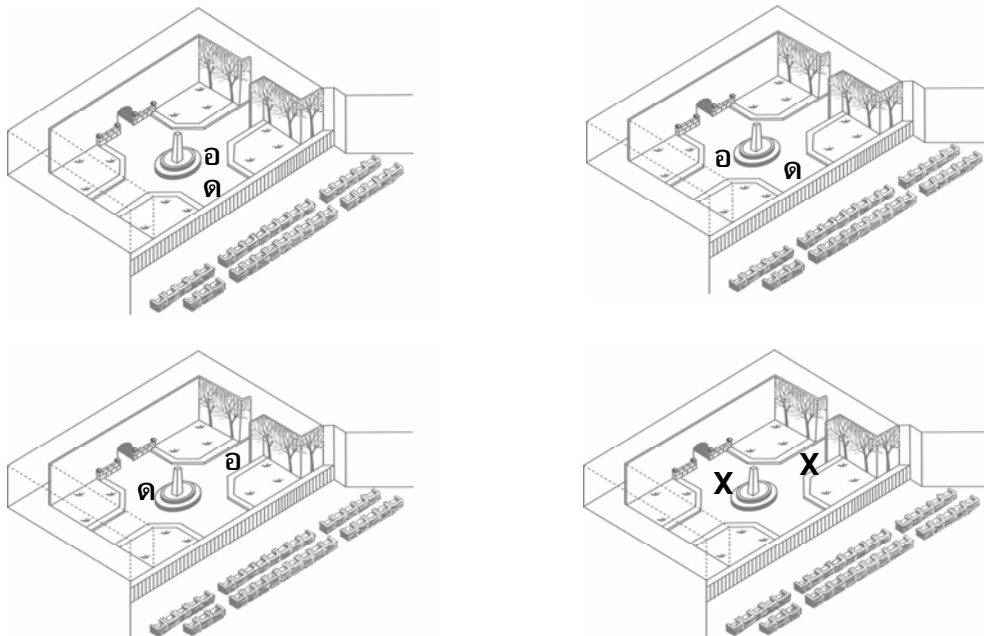
คะแนนเต็ม

ใส่อักษร "อ" ที่บริเวณอนุสาวรีย์เล็กๆ และ "ด" อยู่ด้านหลังหรือใกล้แนวต้นไม้

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

คำถามที่ 5 : อมันด้ากับดัชเชส

ตอนจบจาก ที่ตัดมาจากบทละคร อมันด้าพูดว่า “เขาจำฉันไม่ได้...”

เธอหมายความว่าอย่างไร

1. เจ้าชายไม่ได้มองอมันด้า
2. เจ้าชายทราบว่าอมันด้าเป็นผู้ช่วยร้านขายของ
3. เจ้าชายไม่ทราบว่าเคยพบอมันด้ามาก่อน
4. เจ้าชายไม่ได้สังเกตว่าอมันด้าคล้ายเลโอโอดาเดีย

คะแนนเต็ม

ข้อ 4. เจ้าชายไม่ได้สังเกตว่าอมันด้าคล้ายเลโอโอดาเดีย

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

สมรรถนะ : ทักษะ

ชนิดของบทความ : เรื่องบรรยาย

สถานการณ์ : ส่วนตัว/ส่วนบุคคล

แบบของข้อสอบ : เลือกตอบ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	75.6
เกาหลี	83.2
จีน-ฮ่องกง	78.1
ไทย	54.1

ศูนย์กลางการหางานและเปลี่ยนงานภายในและภายนอกองค์กร

สปง. คืออะไร

สปง. ย่อมาจาก **ศูนย์กลางการหางานและเปลี่ยนงานภายในและภายนอกองค์กร**

เป็นการริเริ่มและดำเนินการโดยพนักงานของแผนกบุคคล ร่วมกับสมาชิกจากแผนกอื่นๆ และที่ปรึกษาด้านอาชีพการงานจากภายนอก

สปง. พร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือพนักงานในการหางานใหม่ทั้งภายในและภายนอกบริษัท ฯ

สปง. ทำอะไรบ้าง

สปง. สนับสนุนลูกจ้างที่ต้องการเปลี่ยนงานอย่างจริงจัง โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ต่อไปนี้ :

• **ฐานข้อมูลเกี่ยวกับงาน**

หลังจากการสัมภาษณ์ ข้อมูลทั้งหมดของพนักงานจะถูกเก็บไว้ในฐานข้อมูลเพื่อใช้สำหรับผู้ต้องการหางานและตำแหน่งงานว่างในบริษัทแคนโคและในบริษัทอื่นๆ

• **การแนะนำ**

ศักยภาพของลูกจ้างจะได้รับการสำรวจโดยการปรึกษากับนักแนะแนวด้านอาชีพ.

• **จัดสอนวิชาต่างๆ**

มีการจัดสอนวิชาต่างๆ (โดยการร่วมมือกับฝ่ายข้อมูลข่าวสาร และการอบรม) เกี่ยวกับการหางานและการวางแผนด้านอาชีพ

• **โครงการเปลี่ยนอาชีพ**

สปง. ให้การสนับสนุนและประสานโครงการเพื่อช่วยให้พนักงานได้เตรียมตัวสำหรับงานอาชีพใหม่ๆ และโลกทัศน์ใหม่

• **เป็นตัวแทน**

สปง. ทำหน้าที่เป็นตัวแทนสำหรับพนักงานที่ถูกให้ออกจากงาน เนื่องจากการปรับองค์กร และหาตำแหน่งงานให้ใหม่ถ้าจำเป็น

สปง. คิดค่าใช้จ่ายอย่างไร

การคิดค่าใช้จ่าย จะมีการปรึกษาและได้รับความเห็นชอบจากแผนกที่คุณทำงานด้วย ส่วนใหญ่ บริการของ สปง. หลายอย่างไม่คิดค่าใช้จ่าย คุณอาจถูกขอให้จ่ายบ้างในรูปของเงินหรือการสละเวลาทำงานให้กับเรา

สปง. ทำงานอย่างไร

สปง. ช่วยพนักงานที่ต้องการเปลี่ยนงานอย่างจริงจังไม่ว่าจะภายใน หรือภายนอกหน่วยงานที่ทำอยู่

กระบวนการเริ่มจากส่งใบสมัคร การเข้าพบ นักแนะแนวจะมีประโยชน์ต่อท่านมาก ท่านควรต้องไปพบกับนักแนะแนว เพื่อจะรู้ว่าท่านต้องการอะไร และพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในงานที่ท่านจะทำ นักแนะแนวจะคุ้นเคยกับความสามารถของท่าน และการพัฒนาหน่วยงานที่ท่านทำอยู่

การติดต่อกับ สปง. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตามให้นักแนะแนว สมัครงานแทนท่าน หลังจากนั้นท่านจะได้รับเชิญให้เข้าสนทนากับตัวแทนของ สปง.

ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม

ขอข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่แผนกบุคคล

ใช้ข้อมูลในประกาศข้างต้น จากแผนกบุคคลตอบคำถามข้างล่างนี้

คำถามที่ 1 : แผนกบุคคล

ตามประกาศ ท่านจะขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ตปง. ได้จากที่ใด

.....

สมรรถนะ : ค้นสาระ

ชนิดของบทความ : เชิงอธิบาย

สถานการณ์ : ในเชิงอาชีพ

แบบของข้อสอบ : ตอบสั้นๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	89.4
เกาหลี	94.6
จีน-ฮ่องกง	79.8
ไทย	74.3

คะแนนเต็ม

คำตอบต้องระบุอย่างน้อย หนึ่งในสองข้อต่อไปนี้

- (1) จากแผนกบุคคล
- (2) จากนักแนะแนวบุคคล
 - แผนกบุคคล
 - นักแนะแนวบุคคล สามารถให้ข้อมูลท่านได้มากกว่า

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ เช่น

- บริษัทแคนโด

คำถามที่ 2 : แผนกบุคคล

จงบอกวิธีที่ ตปง. ช่วยคนที่จะต้องถูกออกจากงานเนื่องจากการปรับปรุงองค์กร มาสองวิธี

.....

.....

สมรรถนะ : ค้นสาระ

ชนิดของบทความ : เชิงอธิบาย

สถานการณ์ : ในเชิงอาชีพ

แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	66.7
เกาหลี	57.4
จีน-ฮ่องกง	35.1
ไทย	16.6

คะแนนเต็ม

คำตอบต้องระบุ ทั้งสองอย่าง ต่อไปนี้

- (1) ศปง. จะทำหน้าที่เหมือนเป็นตัวแทน **หรือ** ผู้แทนหน่วยงาน
- (2) ศปง. ช่วยหางานให้ใหม่ [ไม่รับคำว่า "ธนาคารข้อมูลเกี่ยวกับงาน" "การแนะแนว" "หลักสูตร" หรือ "โครงการเปลี่ยนงาน"]

ตัวอย่างคำตอบ เช่น

- เป็นตัวแทนหางาน
ช่วยด้วยการหางานใหม่เมื่อจำเป็น
- ทำหน้าที่เหมือนตัวแทนหางาน
ช่วยท่านในการหางานใหม่

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ เช่น

- (1) หางานให้ (2) ทำโครงการเปลี่ยนงาน
- ทำโครงการเปลี่ยนงาน
เปิดหลักสูตร
- หาช่องทาง / หางาน / เปิดรับผู้สมัครงาน
เป็นตัวแทนหางาน
- สมัคร หรือ อภิปรายกับนักแนะแนวบุคคล

เทคโนโลยีทำให้จำเป็นต้องมีกฎหมายใหม่

วิทยาศาสตร์ได้ก้าวล้ำหน้ากฎหมายและจริยธรรม มันเกิดมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1945 เมื่อมีการทำลายล้างชีวิตมนุษย์ด้วยระเบิดปรมาณู และทุกวันนี้มีวิทยาการใหม่ที่เกิดขึ้นคือ การสร้างชีวิตด้วยวิธีนอกเหนือธรรมชาติสำหรับบุคคลที่เป็นหมัน

เราส่วนใหญ่คงจำได้ถึงความยินดีกับครอบครัวบราวน์ ชาวอังกฤษที่เด็กหลอดแก้วคนแรกถือกำเนิดขึ้น และเมื่อเร็วๆ นี้ มีเด็กที่เกิดจากตัวอ่อนแช่แข็งรอการฝังในครรภ์ของหญิงที่จะมาเป็นแม่

เรื่องที่ปลุกกระแสการคัดค้านเชิงกฎหมายและจริยธรรมเกิดขึ้นเนื่องจากกรณีตัวอ่อนแช่แข็ง 2 ตัวในประเทศออสเตรเลีย ตัวอ่อนนี้เตรียมไว้สำหรับฝากในครรภ์ของเวลซา ริโอส์ ภรรยาของมาริโอ ริโอส์ ตัวอ่อนแรกได้รับการฝัง เพื่อให้เติบโตในครรภ์ของเวลซา แต่ไม่ประสบความสำเร็จ สามีภรรยาคู่นี้ต้องการแก้ตัวใหม่ แต่ก่อนที่ทุกอย่างจะดำเนินไปตามแผนทั้งคู่ประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตกเสียก่อน

โรงพยาบาลของออสเตรเลียจะทำอะไรกับตัวอ่อนที่เหลือ ควรจะฝากในครรภ์หญิงอื่นหรือไม่ ซึ่งมีหญิงจำนวนมากอาสาเป็นแม่ให้ แต่ตัวอ่อนนี้จะมีสิทธิในทรัพย์สินของริโอส์หรือไม่ หรือตัวอ่อนควรถูกทำลายไปเท่าที่ทราบกัน สามีภรรยาคู่นี้ได้แจ้งความจำนงใดๆ ถึงอนาคตของตัวอ่อนนี้

ชาวออสเตรเลีย ได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาเฉพาะกรณีนี้ เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว กรรมการรายงานตัวอ่อนควรถูกสลายไป เพราะมีข้อกฎหมายระบุว่าผู้รับบริจาคตัวอ่อนจากผู้อื่นต้องได้รับคำยินยอมจากเจ้าของก่อน สำหรับในกรณีนี้ไม่มีคำยินยอมใดจาก

เจ้าของเดิม คณะกรรมการยังพิจารณาอีกว่าสภาพของตัวอ่อนขณะนี้ไม่มีชีวิตและไม่มีสิทธิ์ใดๆ จึงควรทำลายเสีย

อย่างไรก็ตามคณะกรรมการชุดนี้คำนึงถึงข้อกฎหมายและพื้นฐานทางจริยธรรม จึงให้เวลาอีก 3 เดือน เพื่อรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชน ถ้ามีเสียงคัดค้านการทำลายตัวอ่อนมาก คณะกรรมการจะนำข้อพิจารณามาทบทวนอีกครั้ง

ปัจจุบันหากมีคู่สามีภรรยาใดสมัครใจใช้วิธีแช่แข็งตัวอ่อนที่โรงพยาบาลควีนวิกตอเรียในซิดนีย์ จะต้องแจ้งให้ชัดเจนว่าจะทำอะไรกับตัวอ่อนหากมีอะไรไม่คาดคิดเกิดกับคู่สามีภรรยา

ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าจะไม่เกิดกรณีซาร์รอยแบบคู่ของริโอส์อีก แต่ยังมีปัญหาที่ยังยากอื่นๆ อะไรอีกเมื่อเร็วๆ นี้ ที่ฝรั่งเศสมีหญิงสาวขึ้นศาลเพื่อขออนุญาตให้เธอกำเนิดลูกจากเสปิร์มแช่แข็งของสามีที่เสียชีวิตไปแล้ว ควรทำอะไรกับคำขอนี้ หรือจะอย่างไรหากแม่ที่รับฝากทารกในครรภ์เกิดเปลี่ยนใจไม่ยอมคืนทารกตามสัญญารับฝากทารกในครรภ์ที่ทำไว้

สังคมของเราทุกวันนี้ล้มเหลวในการใช้กฎระเบียบ เพื่อควบคุมการเพิ่มศักยภาพการพัฒนาของพลังนิวเคลียร์ที่ใช้ทำลายล้างกัน เราจะต้องเผชิญกับฝันร้ายอย่างหนักหน่วงกับความล้มเหลว นั้น โอกาสที่จะนำความสามารถของนักวิทยาศาสตร์ไปใช้ในทางที่ผิดจะมีขึ้นมากมายอย่างชัดเจน จึงต้องมีการจำกัดขอบเขตทางด้านกฎหมายและจริยธรรมก่อนที่จะไปกันไกลเกินไป

ให้ใช้บทบรรณาธิการข้างต้นจากหนังสือพิมพ์ เรื่อง “เทคโนโลยีทำให้จำเป็นต้องมีกฎใหม่” ตอบคำถามข้อต่อไปนี้

คำถามที่ 1 : กฎใหม่

จงขีดเส้นใต้ประโยคที่อธิบายสิ่งที่ชาวออสเตรเลียได้ดำเนินการ เพื่อช่วยตัดสินใจว่าจะทำอะไรกับตัวอ่อนแช่แข็งของผู้สามีภรรยาที่ประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตก

สมรรถนะ : ตีความ

ชนิดของบทความ : คำชี้แจง

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แบบของข้อสอบ : ตอบสั้นๆ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	63.1
เกาหลี	58.0
จีน-ฮ่องกง	33.8
ไทย	20.5

คะแนนเต็ม

ขีดเส้นใต้ หรือ วงกลมรอบประโยค หรือ ส่วนหนึ่งของประโยคที่อย่างน้อยมี 1 ข้อในข้อต่อไปนี้

(1) “ตั้งคณะกรรมการ”

(2) “ให้เวลาอีก 3 เดือน เพื่อรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชน...”

- [ขีดเส้นใต้] ...ชาวออสเตรเลียได้แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาเฉพาะกรณี... [นักเรียนขีดเส้นใต้ประโยคใดประโยคหนึ่งที่เกี่ยวข้อง]
- [ขีดเส้นใต้] ...ชาวออสเตรเลียได้แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาเฉพาะ... และ ...ให้เวลาอีก 3 เดือน เพื่อรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชน... [นักเรียนขีดเส้นใต้ส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งสองส่วน]
- [ขีดเส้นใต้]...ชาวออสเตรเลียได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาเฉพาะกรณี... และ ...เมื่อเร็ว ๆ นี้ ที่ฝรั่งเศส มีหญิงสาวขึ้นศาลเพื่อขออนุญาตให้เธอกำเนิดลูกจากสเปิร์มแช่แข็งของสามี... [ส่วนแรกของเนื้อหาที่ขีดเส้นใต้ถูกต้อง ส่วนอื่นน่าจะสัมพันธ์กับคำถามต่อไป ดังนั้นจึงอนุโลมให้ได้]

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ เช่น

- [ขีดเส้นใต้] ...ตัวอ่อนควรถูกสลายไป เพราะมีข้อกฎหมายระบุว่าผู้รับบริจาคตัวอ่อนจากผู้อื่นต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของก่อน สำหรับในกรณีนี้ไม่มีคำยินยอม... [นักเรียนขีดเส้นใต้เนื้อหาในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้อง]
- [ขีดเส้นใต้]...ชาวออสเตรเลียได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาเรื่องนี้... และ ...โอกาสที่จะนำความสามารถของนักวิทยาศาสตร์ไปใช้ในทางที่ผิดจะมีขึ้นมากมายอย่างชัดเจน... [ส่วนหนึ่งของเนื้อหาที่ขีดเส้นใต้ถูกต้อง ส่วนอื่นที่ขีดเส้นใต้ไม่สามารถแปลได้ว่าเป็นคำตอบของคำถามต่อไป ดังนั้นจึงใช้ไม่ได้]

คำถามที่ 2 : กฎใหม่

จงยกตัวอย่าง 2 ตัวอย่าง จากบทบรรณาธิการที่แสดงว่าเทคโนโลยีปัจจุบัน เช่น การฝากตัวอ่อนแช่แข็งในครรภ์ สร้างความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายใหม่

.....
.....

สมรรถนะ : ดีความ

ชนิดของบทความ : คำชี้แจง

สถานการณ์ : ชุมชนท้องถิ่น

แบบของข้อสอบ : สร้างคำตอบอิสระ

ประเทศ	% ตอบถูก
ญี่ปุ่น	24.4
เกาหลี	36.6
จีน-ฮ่องกง	25.3
ไทย	9.6

คะแนนเต็ม

กล่าวถึงอย่างน้อย 2 ข้อ จากข้อต่อไปนี้

- (1) เมื่อครอบครัวริโอส์เสียชีวิต เกิดการวิจารณ์ว่าควรทำอย่างไรกับตัวอ่อน [ไม่รับข้อวิจารณ์ในย่อหน้าที่ 4 (เช่น “โรงพยาบาลจะอย่างไรกับตัวอ่อนที่เหลือ” “ตัวอ่อนจะมีสิทธิในทรัพย์สินของริโอส์หรือไม่”) เว้นแต่ว่าผู้ตอบเชื่อมโยงคำวิจารณ์เหล่านั้นได้อย่างชัดเจนถึงการตายของผู้ให้ตัวอ่อน (ครอบครัวริโอส์)]
- (2) หญิงในฝรั่งเศสต้องร้องต่อศาลเพื่อขออนุญาตใช้น้ำเชื้อของสามีของเธอที่เสียชีวิตไปแล้ว
- (3) อะไรควรเป็นกฎหมายสำหรับแม่ที่รับเป็นผู้ตั้งท้อง ที่ไม่ยอมให้ทารกที่เธอให้กำเนิด
 - ต้องแสดงให้เห็นว่าต้องการให้ผู้ที่เป็นเจ้าของตัวอ่อน ชี้เฉพาะลงไปว่าควรทำอย่างไรกับตัวอ่อน ถ้าสิ่งไม่คาดคิดเกิดขึ้นและสำหรับกฎหมายเกี่ยวกับว่าควรทำอย่างไร หากแม่ที่รับตั้งท้องไม่ต้องการให้ทารกเกิด

ได้คะแนนบางส่วน

กล่าวถึงตัวอย่างที่ให้ไว้ข้างบนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีชีวภาพ **หนึ่ง** ตัวอย่าง [(1) (2) หรือ (3)] **และ** (ศักยภาพการทำลายล้างของ) พลังปรมาณู

ไม่มีคะแนน

คำตอบอื่นๆ

- เขาแช่แข็งน้ำเชื้อและมันควรแช่แข็งไว้จนกว่าจะได้ใช้ [คำตอบที่ไม่เกี่ยวข้อง]
- – ตัวอ่อนมีสิทธิในทรัพย์สินของริโอส์หรือไม่
- – พวกเขาสามารถจะปลูกถ่ายไว้กับคนอื่นได้ไหม [ไม่ชัดเจนว่ากล่าวถึงส่วนไหนของเนื้อหา ถ้าเป็นกรณีของริโอส์ คำตอบไม่ได้ให้ตัวอย่างสองข้อตามที่โจทย์ต้องการ ถ้าในกรณีของฝรั่งเศส จะเป็นประเด็นที่สอง แต่เป็นการตีความที่ไม่ถูกต้องเพราะเป็นภรรยา ไม่ใช่ “คนอื่น”]

อ้างอิง

- OECD. (1999). **Measuring Student Knowledge and Skills – A New Framework for Assessment**. OECD publication, Paris.
- OECD. UNESCO Institute for Statistics, (2003). **Literacy Skills for the World of Tomorrow– Further Results from PISA 2000**. OECD publication, Paris.
- OECD. (2003). **The PISA 2003 Assessment Framework – Mathematics, Reading, Science and Problem solving Knowledge and Skills**. OECD publication, Paris.
- OECD. (2004). **Learning for Tomorrow’s World – First Results from PISA 2003**. OECD publication, Paris.
- OECD. (2006). **Assessing Scientific, Reading and Mathematics Literacy – A Framework for PISA 2006**. OECD publication, Paris.
- OECD. (2007). **Science Competencies for Tomorrow’s world . Volume 1 Analysis**. OECD publication, Paris.
- สสวท. (2547). **ความรู้และทักษะของเยาวชนไทยสำหรับโลกวันพรุ่งนี้: รายงานการวิจัย โครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA 2000 และ PISA Plus**. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สสวท. (2549). **การเรียนรู้เพื่อโลกวันพรุ่งนี้ รายงานการประเมินผลการเรียนรู้จาก PISA 2003**. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สสวท. (2550). **การวัดประเมินผลเพื่อคุณภาพการเรียนรู้ และตัวอย่างข้อสอบจากโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA)**. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สสวท. (2551). **ความรู้และสมรรถนะทางวิทยาศาสตร์ สำหรับโลกวันพรุ่งนี้ รายงานจากการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA 2006**. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

คณะดำเนินงานโครงการ PISA

ดร.สุนีย์ คล้ายนิล
ดร.ปรีชาญ เดชศรี
น.อ.หญิงอัมพิกา ประโมจน์ย์
นายเอกรินทร์ อัสชะกุลวิสุทธิ
นางสาวสุชาดา ไทยแท้
นางสาวพัชรินทร์ ทาดทราย

คณะกรรมการอำนวยการโครงการ PISA 2006

นางสาวพวงนา ว่องตระกูล	ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
นางวราภรณ์ สีหนาท	ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
นางสิริรัชช์ รัชชานติ	ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
นางสาวไพรวลัย พิทักษ์สาธิต	นักวิชาการสอบ 8ว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายวรรณसार วรรกิจ	นักวิชาการศึกษา 8ว สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
นายอุดมศักดิ์ นาคี	หัวหน้าฝ่ายทดสอบและประเมินผล สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
นายโชคชัย คำแหง	ผู้อำนวยการส่วนวิชาการและมาตรฐานการศึกษาท้องถิ่น สำนักประสานและพัฒนากิจการการศึกษาท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

สังกัดที่เข้าร่วมโครงการ PISA

เนื่องจากตามข้อตกลงในการดำเนินโครงการ PISA ของ OECD ไม่อนุญาตให้เปิดเผยรายชื่อของโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างของไทยจำนวน 212 โรงเรียน อยู่ในสังกัด ดังต่อไปนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
2. สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ
3. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
4. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
5. สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
6. สำนักประสานและพัฒนากิจการศึกษาท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

PISA (Programme for International Student Assessment) เป็นการสำรวจความรู้และทักษะของนักเรียนอายุ 15 ปี ในประเทศสมาชิกขององค์กรเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) และประเทศหรือเขตเศรษฐกิจที่ไม่ใช่สมาชิก เรียกว่าประเทศร่วมโครงการ ประเทศไทยก็เป็นประเทศร่วมโครงการมาตั้งแต่ปี 2543 (PISA 2000) โครงการนี้เกิดขึ้นทุกๆ สามปี เพื่อหาตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษาว่าระบบได้เตรียมเยาวชนให้พร้อมสำหรับอนาคตหรือไม่เพียงใด PISA ได้นำผู้มีความรู้ความสามารถจากนานาชาติเพื่อร่วมทำให้การศึกษาวิจัยสามารถเปรียบเทียบกันได้ระหว่างประเทศและระหว่างวัฒนธรรม

เมื่อมองผลการประเมินจากมุมของประเทศไทย นักเรียนวัยจบการศึกษาภาคบังคับของไทย เมื่อเทียบกับสมาชิก OECD แล้วยังไม่แสดงศักยภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจได้ในอนาคต ผลการประเมินชี้ว่าไทยยังต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วน ทั้งในเรื่องครู ทรัพยากรการเรียน และการจัดการต่างๆ ในระบบโรงเรียน

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ร่วมกับ
ORGANISATION for ECONOMIC CO-OPERATION and DEVELOPMENT (OECD)

